

[REDACTED]

чиме је извршио кривично дело [REDACTED] у покушају у смислу чл. 30 Кривичног законика.

W 4. до 31. јануара 2010.г. у Панчеву, као функционер локалне самоуправе, изабран за члана Градског већа града Панчева, за област привреде и економског развоја, није пријавио имовину Агенцији у намери да прикрије податке о имовини, при чему је могао да схвати значај свога дела и могао да управља својим поступцима, на тај начин што Агенцији за борбу против корупције није пријавио имовину за 2009.г., иако је то био дужан да учини до 31. јануара 2010.г., а није пријавио имовину у износу од 226.350 еура, а који је износ држао на своје име у сефу банке „Интеса“ у Панчеву, при чему је био свестан свога дела и хтео његово извршење, а био је свестан да је његово дело забрањено,

чиме је извршио кривично дело непријављивање имовине или давање лажних података о имовини из чл.72 Закона о Агенцији за борбу против корупције.

На основу тога

ПРЕДЛАЖЕМ

I Да се пред тим судом, као стварно и месно надлежним, закаже и одржи јавни главни претрес, након ступања оптужнице на правну снагу, на који да се позову:

1. Виши јавни тужилац у Панчеву.
- ② окр. АНДРЕЈИЋ МИЛАНКО, Панчево, ул. [REDACTED]
3. бранилац окр. Иван Митровски, адвокат из Панчева
4. бранилац окр. Предраг Басарић, адвокат из Панчева
5. бранилац окр. Биљана Бјелетић, адвокат из Панчева
- ⑥ сведок [REDACTED]
- ⑦ сведок [REDACTED]
- ⑧ сведок [REDACTED]
- ⑨ сведок [REDACTED]
- ⑩ сведок [REDACTED]

3а 20.
12.2012.

јула 2009.г. достављеног од стране Института види се да није уплаћен износ од 1.000.000,00 динара. 28. јула 2009.г. Секретаријат за привреду и економски развој доставио је Градоначелници информацију о раду Комисије за оцену Стратегије. 30. јула 2009.г. Закључком [REDACTED] мањен је износ уговорене цене.

Институт за економику пољопривреде Београд дописом од 11. августа 2009.г. доставио је допис Градској управи са захтевом за одржавање састанка, ради разматрања усаглашености Стратегије са уговором о изради Стратегије. [REDACTED] је 17. августа 2009.г. доставио обавештење Градоначелници града Панчево у коме је обавештава да су Институт писмено обавестили да ће састанак одржати након повратка чланова Комисије са годишњег одмора. Из фотокопије рачуна бр.11 од 16. децембра 2009.г. достављеног од стране Института Општини Панчево, види се да није исплаћен износ од 1.000.000,00 динара. 26. јануара 2010.г. секретар [REDACTED] је [REDACTED] доставио предлог доношења решења о одобравању финансијских средстава за исплату остатка дуга Институту за економику пољопривреде из Београда. Уз наведени допис доставио је и предлог за доношење оваквог решења јер сматра да је Институт у целости испунио своју обавезу. 08. фебруара 2010.г. [REDACTED] је упутила допис Градској управи, заменику начелника Градске управе ради доношења предлога о одобравању финансијских средстава. 02. марта 2010.г. сачињен је записник о извршеној примопредаји Стратегије од стране [REDACTED] представника Института и [REDACTED] представника Градске управе. Дописом Секретаријата за привреду и економски развој, потписаним од стране [REDACTED] а достављеног [REDACTED] у коме траже стављање ван снаге Закључка [REDACTED] 30. јула 2009.г. уз који је достављено детаљније образложење за овакав став.

[REDACTED] је дописом од 16. марта 2010.г. затражила мишљење од Градског јавног правобранилаштва Панчево у вези са предлогом одлуке везано за Стратегију. Дописом Правобранилаштва од 24. марта 2010.г. истакли су да је њихово мишљење да треба да се у целости исплати преостала уговорена цена од 1.000.000,00 динара. Након тога [REDACTED] је 29. марта 2010.г. донела Закључак којим је ставила ван снаге ранији Закључак од 30. јула 2009.г., а 07. маја 2010.г. донела је Решење којим се одобрава исплата преосталог уговореног дуга од 1.000.000,00 динара.

Дописом Агенције за борбу против корупције од 26. јула 2011.г. види се да Андрејић Миланко није пријавио у извештају о имовини и приходима за 2009.г. новац који је пронађен у сефу који је имао отворен у „Banca Intesa“. Из фотокопије извештаја о имовини и приходима који је поднео Андрејић Миланко види се шта је исти пријавио, колико има чланова породице, шта поседује од непокретне, као и покретне имовине. Из фотокопије о одузетим предметима број 101/10 од 14. јула 2010.г. види се да је у сефу који је Андрејић Миланко имао у „Banca Intesa“ пронађено 226.350,00 еура.

Из Закључка Секретаријата за урбанизам, грађевинске, стамбено – комуналне послове и саобраћај од 17. новембра 2009.г. види се да је настављен поступак за издавање одобрења за изградњу објекта у тржном центру у ул. Змај Јовиној. На наведени Закључак жалбу су изјавили адвокати Слободан Коцољевац и Радмила Турков – Коцољевац, која фотокопија се налази у списима. Из фотокопије решења другостепеног органа види се да је поменути Закључак поништен.

Из фотокопије дописа Секретаријата за привреду и економски развој од 17. августа 2009.г. насловљен на Институт за економику пољопривреде Београд, који је издао члан Градског већа Андрејић Миланко, поред осталог наведено је и ово: „Захваљујемо вам на веома брзом и циничном одговору,...“.

Из дописа „Banca Intesa“ од 07. новембра 2011.г. види се да је Андрејић Миланко имао закупљен сеф бр.51 у Експозитори Панчево, ул. Штротсмајерова бр.1. Из фотокопије уговора о закупу сефа види се да је Андрејић Миланко наведени уговор закључио 21. јула 2006.г. Из фотокопије евиденције о руковању сефом види се када и колико пута је именовани одлазио у банку до сефа.

Из уговора о закупу дела јавне површине од 28. маја 2010.г. види се да је ДОО „Бианко“ закључио поменути уговор на површини од 26,96 м², на рок од 3 године. Уз наведени уговор налази се фотокопија техничке документације за наведену башту, као и план изгледа исте. Из фотокопије дописа Дирекције од 11. маја 2010.г., насловљен на Секретаријат за урбанизам, грађевинске и стамбено – комуналне послове, види се да им је достављен уговор. 06. априла закључен је уговор о закупу дела јавне површине између Дирекције и „Бианка“ на површини од 37,04 м². Уз исти је прикључена фотокопија техничке информације, као и фотокопија плана изгледа баште. Дописом Дирекције од 28. маја 2010.г. достављен Градској управи уз који му достављају уговор о постављању летње баште. Дирекција је 19. маја 2010.г. сачинила извештај о стању ажурности предмета од 19. маја 2010.г. Из фотокопије изјаве [REDACTED] од 29. марта 2010.г. у којој је именовани навео да га је 27. марта 2010.г. позвао радник обезбеђења да се јави Андрејић Миланку, како је о свему томе текла комуникација између Андрејића и [REDACTED] детаљно је описао и о томе обавестио главног инспектора [REDACTED]. Решењем од 13. маја 2010.г. Градска управа одобрила је кафићу „Бианко“ постављање летње баште. Из фотокопије решења од 02. јуна 2010.г. види се да је одобрено постављање летње баште отвореног типа на јавној површини.

Из изложеног је очигледно да се у радњама окривљеног Андрејић Миланка стичу сви елементи бића кривичних дела [REDACTED] вези [REDACTED], све то Кривичног законика и кривичног дела из чл.72 Закона о Агенцији о борби против корупције.

ЗАМЕНИК
ВИШЕГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У ПАНЧЕВУ
ЗК.бр.10/12
25.02.2014.г.
Панчево

У ИМЕ НАРОДА

Виши суду Панчеву, поступајући по судији појединцу Медаковић Николи, уз учешће записничара Маријане Бурјан, у кривичном предмету окривљеног [REDACTED] из Панчева, кога бране [REDACTED], адвокати из Панчева, због кривичних дела примање мита из чл. 367 ст. 2 КЗ, трговина утицајем из чл. 366 ст. 1 КЗ, трговина утицајем из чл. 366 ст. 3 у покушају у смислу чл. 30 КЗ и кривичног дела непријављивање имовине или давање лажних података о имовини из чл. 72 Закона о Агенцији за борбу против корупције, поводом оптужнице ВЈТ Панчево КТ.бр.83/10 од 27.01.2012.г., измењена на главном претресу дана 14.10.2013.г., након одржаног главног јавног претреса дана 14.02.2014.г., у присуству заменика ВЈТ Панчево Лоци Милосава, окривљеног [REDACTED] лично и бранилаца адвоката [REDACTED] горе означеног дана донео је и истог дана јавно објавио следећу:

ПРЕСУДУ

Окривљени [REDACTED]

КРИВ ЈЕ

што је,

1.
у временском периоду од маја 2009.г. па све до почетка маја 2010.г. у Панчеву у згради Градске управе, која се налази на Тргу краља Петра I Карађорђевића бр.2-4, у својству службеног лица као члан Градског већа задужен за ресор привреде и економског развоја, захтевао поклон у новцу да у оквиру свог службеног овлашћења изврши службену радњу коју би морао извршити, способан да схвати значај свога дела и очуване могућности да управља својим поступцима, на тај начин што је непосредно контактирао оштећеног [REDACTED], запосленог у Институту за економику пољопривреде Београд, на радном месту помоћника директора за привреду и од истог захтевао да утврде новчани износ, који би Институт њему лично исплатио, али је оштећени [REDACTED] одбио да то учини, након чега је [REDACTED] позвао у своју канцеларију сведока [REDACTED], запосленог у Градској управи на радном месту секретара Секретаријата за инспекцијске послове, те је истом наложио да позове [REDACTED] и од истог у његово име захтева износ од 200.000,00 динара, с тим да новац донесе у просторије одбора „Нове Србије“, како би дао позитивно мишљење да је Институт

испунио одредбе уговора о изради „Стратегије развоја пољопривреде и агроиндустрије на подручју Општине Панчево“, који уговор је Општина са Институтом закључила дана 23. априла 2008.г., и сагласност да се средства у износу од 1.000.000,00 динара, на име остатка уговорене цене са рачуна Општине исплате Институту, што је сведок [REDACTED] и учинио и оштећеном [REDACTED] пренео захтеве [REDACTED] те након што је оштећени поново одбио да преда захтевану награду, наставио да опструира и онемогућава исплату преосталог новца Институту, све док 07. маја 2010.г., када је по директном налогу градоначелнице [REDACTED] новац исплаћен решењем број ИИ-06-020-1/2010-242, при чему је био свестан свога дела и хтео његово извршење а био је свестан да је његово дело забрањено

чиме је извршио кривично дело примање мита из чл. 367 ст. 2 Кривичног законика,

2.

у току октобра и новембра месеца 2009.г. у Панчеву у својству члана Градског већа града Панчева задуженог за ресор привреде и регионалног развоја града захтевао за себе награду преко трећег лица да се коришћењем свог службеног положаја посредује да се изврши нека службена радња тако што је у стању у коме је био способан да схвати значај свог дела и у могућности да управља својим поступцима, својим познаницима адвокатима [REDACTED], за које је знао да заступају оштећеног [REDACTED], власника кафетерије [REDACTED] у Панчеву рекао и замолио их да оштећеном [REDACTED] пренесу да му [REDACTED] дугује 10.000 евра, да му је познато да има проблеме са нелегалним објектима тј. баштама, да треба да пази шта ради, што су они и учинили с тим да је [REDACTED] одбио да преда 10.000 евра знајући да ништа не дугује окривљеном Андрејићу већ да је то покушај Андрејића да се домогне износа од 10.000 евра како би му на неки начин помогао у добијању дозвола за баште свог кафића [REDACTED], при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено

чиме је извршио кривично дело трговина утицајем из чл. 366. ст. 1. Кривичног законика,

3.

у временском периоду од 26. марта 2010.г. до 25. маја 2010.г. у Панчеву способан да схвати значај свог дела и у могућности да управља својим поступцима, у својству члана Градског већа града Панчева задуженог за привреду и регионални развој града, користећи свој службени положај посредовао да се изврши службена радња која се не би смела извршити и да се не изврши службена радња која би се морала извршити тако што је:

- од [REDACTED], секретара Секретаријата за инспекцијске послове града Панчева захтевао да се мимо законске процедуре донесе решење комуналног инспектора да су се стекли услови за раскид уговора о закупу дела јавне површине закљученог 07.04.2010.г. под бројем 18-67/2010 између [REDACTED] Панчево и ЈП „Дирекција за изградњу и уређење Панчева“ и да се такво решење достави ЈП „Дирекција за изградњу и уређење Панчева“ нашта овај сведок није пристао.
- од [REDACTED], заменика директора ЈП „Дирекција за изградњу и уређење Панчева“ захтевао да се раскине уговор број 18-67/2010 од 07.04.2010.г. закључен између [REDACTED] и ЈП „Дирекција за изградњу и уређење Панчева“ на

основу решења инспекције које би му доставио [REDACTED], нашта овај сведок није пристао,

- од комуналног инспектора [REDACTED] дана 27.03.2010.г. захтевао да он као дежурни инспектор комуналне инспекције изда решење да се одмах уклони летња башта у ул. Његошевој која припада [REDACTED] из Панчева, нашта овај сведок није пристао јер није било основа за тај чин и
- дана 26. марта 2010.г. од [REDACTED], главног комуналног инспектора града Панчева, мимо законске процедуре затражио копију решења комуналне инспекције број VIII-25-355-328/2010 од 25.03.2010.г. као и да се летња башта кафеа [REDACTED] уклони што пре, нашта главни комунални инспектор није пристао, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено.

чиме је извршио кривично дело трговина утицајем из чл. 366. ст. 3, у покушају у смислу чл. 30 Кривичног законика,

4.

до 31. јануара 2010.г. у Панчеву, као функционер локалне самоуправе, изабран за члана Градског већа града Панчева, за област привреде и економског развоја, није пријавио имовину Агенцији у намери да прикрије податке о имовини, при чему је могао да схвати значај свога дела и могао да управља својим поступцима, на тај начин што Агенцији за борбу против корупције није пријавио имовину за 2009.г., иако је то био дужан да учини до 31. јануара 2010.г., а није пријавио имовину у износу од 226.350 еура, а који је износ држао на своје име у сефу банке [REDACTED] у Панчеву, при чему је био свестан свога дела и хтео његово извршење, а био је свестан да је његово дело забрањено,

чиме је извршио кривично дело непријављивање имовине или давање лажних података о имовини из чл.72 Закона о Агенцији за борбу против корупције,

Суд оптуженом [REDACTED] утврђује појединачне казне и то:

За кривично дело примање мита из чл. 367 ст. 2 КЗ казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци.

За кривично дело трговина утицајем из чл. 366. ст. 1. КЗ казну затвора у трајању од 2 (два) месеца.

За кривично дело трговина утицајем из чл. 366. ст. 3, у покушају у смислу чл. 30 КЗ казну затвора у трајању од 3 (три) месеца.

За кривично дело непријављивање имовине или давање лажних података о имовини из чл.72 Закона о Агенцији за борбу против корупције, казну затвора у трајању од 3 (три) месеца,

Па га суд на основу чл. 367 ст. 2 КЗ, чл. 366 ст. 1 КЗ, чл. 366 ст. 3 у смислу чл. 30 КЗ и чл.72 Закона о Агенцији за борбу против корупције, те применом одредаба чл. 4, 5, 22, 25, 42, 43, 45, 54, 56, 60 Кривичног законика

О С У Ђ У Ј Е

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 1 (ЈЕДНЕ) ГОДИНЕ.

Оштећени [REDACTED] из Панчева кога заступа адвокат [REDACTED] из Панчева са својим имовинско правним захтевом упућује се на парницу.

Обавезује се оптужени [REDACTED] да на име паушала плати буџетским средствима суда износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана по правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Образложење

ВЈТ Панчево је својим актом КТ.бр. 83/10 дана 27. јануара 2012.г. подигло оптужницу против окривљеног [REDACTED] због кривичног дела примање мита из чл. 367 ст. 2 КЗ, кривичног дела трговина утицајем из чл. 366 ст. 1 КЗ, трговина утицајем из чл. 366 ст. 3 у покушају у смислу чл. 30 КЗ и кривичног дела испријављивање имовина или давање лажних података о имовини из чл. 72 Закона о агенцији против корупције, учињених у време, место и на начин како је то описано у диспозитиву оптужнице. На главном претресу одржаном дана 14.10.2013.г. заменик ВЈТ Панчево је изменио оптужни акт, односно чињенично стање у тачки 2 и тачки 3 тако да исти сада гласи као у изреци пресуде, док је у погледу правне квалификације тач. 2 и 3 и у преосталом делу, оптужни акт остао неизмењен.

У својој завршној речи заменик ВЈТ Панчево је на главном претресу дана 14.02.2014.г. изјавио да у целисти остаје код завршне речи дате на главном претресу дана 31.10.2013.г. Наиме у завршној речи заменик ВЈТ Панчево је навео да сматра да су у току поступка у потпуности доказани наводи из оптужног акта ВЈТ Панчево КТ.бр. 83/10 који је измењен на главном претресу одржаном дана 14.10.2013.г. јер то произлази из свих доказа који су изведени на главном претресу у погледу кривичног дела описаног под тачком 1, заменик ВЈТ наводи да и поред тога што је окривљени [REDACTED] на главном претресу износио своју одбрану желео да минимизира своју улогу у исплати преосталог новца за стратегију развоја пољопривреде и агроиндустрије на подручју „Општине Панчево“, ВЈТ Панчево сматра да је улога окривљеног ипак била значајна, да у прилог томе говори исказ сведока [REDACTED] у коме исти наводи да је [REDACTED] након што је сазнао да неће удовољити његовом захтеву изјавио дословце: „Ко их јебе, неће добити остатак пара ако не исплате то што сам тражио“ као и да ће студију прогласити недовољно добром и да ће ту отворити могућност или да Институт врати новац примљен на име прве рате или да остане на једном милиону или да им се плати остатак уколико поступе по његовом налогу. Оно што је важно истаћи то је да [REDACTED] можда није био овлашћен за пренос средстава односно, како наводи, није био извршилац буџета, али се из докумената у списима види да без његове сагласности није могао бити исплаћен преостали износ новца. Сагласност је дао како на фактури бр. 11 од 16.12.2009.г. тако и на главном претресу за одобравање финансијских средстава поднетом градоначелници. Даље наводи да у погледу кривичног дела под тач. 2 и 3 оптужници окривљени [REDACTED] је негирао његово извршење и истакао да познаје и ошт. [REDACTED] и адвокате [REDACTED], да је својевремено позајмио [REDACTED] износ од 10.000 марака, што би данас одговарало износу од 10.000 евра, те да је [REDACTED] позвао да му врати новац. Из изјаве оштећеног [REDACTED] се пак утврђује да никада од окривљеног [REDACTED] није позајмио износ од 10.000 евра, али да му је једном приликом у септембру или октобру 2009.г.

адвокат [REDACTED] који је заступао његове интересе, рекао да је окривљени [REDACTED] поручио да му врати износ од 10.000 евра или ће у супротном имати проблем са баштом кафеа [REDACTED]. У вези овога није имао никакав контакт са [REDACTED], јер је знао да му ништа не дугује, али је уочио како настају проблеми у вези зимске баште кафеа [REDACTED], те да га је телефоном позвао на приватни разговор тадашњи шеф грађевинске инспекције [REDACTED] и пренео му да на њега врше притисак [REDACTED] и [REDACTED] како би му била срушена зимска башта, такође да је и од [REDACTED] чуо да је окривљени [REDACTED] данима вршио притисак да Дирекција за изградњу и уређење града Панчева не потпише уговор са њим о закупу јавне површине, а затим када је исти закључен, врши притисак да се тај уговор раскине. У прилог тези да је било опструкције од стране градске управе у односу на ошт. [REDACTED] говори сама чињеница да је само [REDACTED] добио решење о рушењу баште 2010.г., иако је [REDACTED] први добио одобрење за постављање летње баште и први закључио уговор са Дирекцијом. Према мишљењу заменика ВЈТ Панчево из оваквих изјава се свако може уочити да [REDACTED] директно није рекао [REDACTED] да пренесу [REDACTED] да му да 10.000 евра за помоћ у добијању дозволе, али се из целокупне улоге [REDACTED], и из изјаве оштећеног [REDACTED], може утврдити да све што је окривљени [REDACTED] рекао адвокатима [REDACTED] учинио управо са тим циљем јер је у ситуацији када није добио тражени новац на све могуће начине утицао да се [REDACTED] не изда дозвола за башту односно да се одбије жалба на решење комуналног инспектора те раскине уговор са дирекцијом који се односи на закуп дела јавне површине. Тужилаштво сматра да се ту може уочити да се радња окривљеног [REDACTED] предајући у погледу кривичних дела у тачки 2 и 3, јер је циљ и једних и других био да се коришћењем утицаја који је [REDACTED] имао као члан Градског већа града Панчева њему прибави награда, односно проузрокује штете ошт. [REDACTED]. У погледу кривичног дела под тач. 3 оптужнице важно је истаћи да је још у истрази [REDACTED], главни комунални инспектор града Панчева, изјавио да га је [REDACTED] звао једног нерадног дана у марту месецу 2010.г. на службени мобилни телефон и распитивао се о постављеној летњој башти кафића [REDACTED], да се никада код њега није распитивао о ни једној другој летњој башти, да је [REDACTED] преко секретарице наложио да му достави решење од 25.03.2010.г. у фотокопији, да га је затим и лично звао и рекао да је неопходно да се башта што пре уклони као и да је тражио цео предмет кафитерије [REDACTED] што му он није дао јер се зна законска процедура за то. Овакве поступке [REDACTED] схватио је као неку врсту притиска пошто му [REDACTED] није говорио да ураде како закон налаже већ му говорио „Уклоните ту башту што пре“. Из изјаве [REDACTED] комуналног инспектора дате у истрази дана 27.11.2011.г. године, утврђује се да се на захтев [REDACTED] у марту месецу 2010.г. истом јавио на телефон и да је окривљени [REDACTED] од њега захтева да се летња башта [REDACTED] уклони што пре, да само он може да држи летњу башту, да је о свему обавестио [REDACTED], да је првог наредног радног дана поново био позван од [REDACTED] који је тражио да се уклони летња башта иако му је он објаснио да тај поступак води инспектор [REDACTED] и да не жели да се меша јер би могао да направи прекршај или кривично дело. Сво ово поступање је схватио као благи притисак усмерено на навођење на нешто што не би смео да уради. Прилог томе говори изјава комуналног инспектора [REDACTED] која се налази у списима. Упућена главном инспектору [REDACTED] 29.03.2010.г., где се поред понављања свега мало пре изнетог наводи и да је [REDACTED] на крају разговора тражио да га обавести да ли је башта уклоњена и да му се јави. Поред тога истакао је и да је [REDACTED] био упоран да докаже да је решење о уклањању летње баште већ било прибијено на објект и да се одмах приступи уклањању иако није било у питању решење већ саопштење о предаји писмено. Из изјаве [REDACTED] дате пред

истражним судијом Вишег суда у Панчеву утврђује се да окривљени није вршио притисак на њега у вези са постављањем летње баште кафића , али да је био мало досадан. Сведок је истакао и да се не сећа да ли је од њега икада тражио да иницира раскид уговора о закупу јавне површине који је Дирекција закључила са ДОО , али се насупрот таквој изјави сведока, из транскрипата телефонских разговора утврђује да је вршио утицај на као секретара Секретаријата за инспекцијске послове да комунална инспекција донесе неко решење да је поступио супротно одредбама уговора о постављању баште који је закључен са Дирекцијом. Заменик ВЈТ Панчево даље наводи да се из транскрипата разговора обављених дана 14.05.2010.г., 17.05.2010.г. и 18.05.2010.г. иако су супротно сведоци истакли у својим изјавама, види да се окривљени вршио притисак на сведока и сведока , као и из изјаве , где се може потврдити да је било утицаја како на сведока тако и на , где се види да је у време када је од тражио одређени документ односно допунско решење којим ће Комунална инспекција која иначе није надлежна за тај посао затражити од Дирекције да раскине уговор о закупу јавне површине, а у исто време од тражио да припреми раскид уговора на бази те документације коју би требало да припреми и достави Комунална инспекција која уопште није надлежна за предлагање раскида уговора. Из свега напред наведеног према мишљењу ВЈТ Панчева може се уочити да је вршио утицај на лица која су имала одређене дужности у Градској управи града Панчева и Дирекцији све са циљем да због чињенице да му није предао износ од 10.000 свра, истом проузрокује штету кроз утицај да се истом не издаје одобрење за баште кафића , односно да се раскину уговори о закупу јавне површине у Панчеву који су легално закључени. У погледу кривичног дела под тач. 4 оптужнице, потребно је истаћи да се у списима налази извештај о имовини и приходима које је поднео 30.01.2010.г., а у којим се евидентно не налази податак о новцу који је пронађен у сефу, те да се на тај начин свесним пропуштањем да у предметном извештају наведе чињеницу о новцу који је на основу уговора депоновао у сеф, остварио законско обележје бића кривичног дела под тач. 4 за које је он оптужен. Тужилаштво сматра да се не може прихватити исказ сведока да је документација коју је приложила одбрана а у којој је покушао да убеди суд да се ради о породичном новцу који није лично власништво јер то није ни предмет конкретног поступка већ је предмет поступка само утврђивање да ли је окривљени пријавио или није пријавио имовину која је евидентирана на његово име. Из свега напред наведеног тужилаштво предлаже да суд окривљеног огласи кривим за сва четири кривична дела за која је оптужен, да се казни по закону и обавезе на плаћање трошкова кривичног поступка, као и да му изрекне меру безбедности забрана вршења позива делатности и дужности која се односи на располагање, коришћење, управљање или руковање туђом имовином из чл. 85 КЗ.

У завршној речи бранилац окривљеног , адв. из Панчева, навео је да је окривљени у време када је лишен слободе због кривичних дела због којих му се суди пред Вишим судом у Панчеву, био члан Градског већа града Панчева који је био задужен за привреду и малу привреду, и истовремено је би председник Градског одбора политичке организације Нова Србија. У погледу кривичног дела примања мита из чл. 367 ст. 2 КЗ ради се о кривичном делу које је предвиђено као посебно кривично дело и ради се о неправом пасивном подмићивању, према наводима из тач. 1 оптужнице, у изреци нападнуте оптужнице не дају се радње извршења, односно којом је то службеном радњом окривљени коју је требао да изврши

требало да добије награду од сведока [REDACTED]. У оптужници се наводи да је [REDACTED] од њега тражио да му он лично исплати, значи лично [REDACTED], износ од 200.000,00 дин., а за узврат да му [REDACTED] да позитивно мишљење да је институт испунио одредбе уговора о изради стратегије. Мишљење одбране је да ово није била службена радња коју би [REDACTED] требало да изврши. Сведок [REDACTED] никад у свом исказу није рекао да му је [REDACTED] тражио предметни новац заузврат да он да, окривљени, позитивно мишљење да је институт испунио одредбе уговора. То није потврдио ни сведок [REDACTED] који је сасвим неку другу причу изнео, да је новац требао да се однесе у странку и преда секретарици, а који је истовремено био у сукобу са [REDACTED]. Целокупна процедура која се одвијала, одвијала се мимо окривљеног [REDACTED]. Ни један од чланова комисије нити пак градоначелница нису у свом исказу навели да је неко тражио од [REDACTED] позитивно мишљење у погледу стратегије, већ је спроведена процедура коју је писао и сам сведок [REDACTED], а затим градоначелница, као и сви остали чланови комисије који су били поводом контроле наведене стратегије. Нејасно је којим је то радњама извршења дела [REDACTED] наставио да опструира и онемогућава исто, да ли је вршио притисак на градоначелника. Чињеница која указује да окривљени [REDACTED] није извршио кривично дело за које се терети је да сведок [REDACTED] није могао пред судом да потврди да ли је окривљени предметни новац тражио за себе или за политичку странку. Управо из наведених разлога одбрана је предложила да суд окривљеног за кривично дело примање мита из чл. 367 ст. 2 КЗ-а ослободи од оптужбе јер нема доказа да је извршио наведено кривично дело. У погледу кривичног дела из тач. 2 диспозитива оптужнице одбрана сматра да наводи из оптужнице такође не стоје. Саслушани сведоци и сам оштећени [REDACTED] не потврђује наводе из измењене оптужнице. У својим исказима брачни пар [REDACTED] никада нису рекли да им је [REDACTED] рекао да ће уколико му не врати 10.000 евра сведок [REDACTED] њему срушити летњу башту, па је према томе по ставу одбране јасно да је изрека тачке 2 оптужнице у погледу кривичног дела трговине утицаја из чл. 366 ст. 1 КЗ у супротности са свим изведеним доказима и да нема никакве везе са овим што су сведочили набројани сведоци, чак ни оштећени у свом исказу не терети окривљеног да му је упутио било какву претњу или реченицу да ће му срушити летњу башту уколико му овај не врати дуговани новац од 10.000 евра. У погледу кривичног дела под тач. 3 оптужнице одбрана сматра да закон тражи да се посредовање мора односити на незаконито вршење службене дужности особа на које врши утицајем притисак овде окривљени. Саслушани инспектор [REDACTED] каже: „Ја сам овлашћен, то је мој део града ишао сам, контролисао сам, нису поступили по мом налогу, чак нису хтели да приме решење па сам морао да га прикачим на врата“ и на крају се и сетио да је поднео прекршајну пријаву и на крају је рекао: „Што се окривљеног [REDACTED] тиче он никада на мене није вршио било какав притисак да извршим неку службену радњу коју је требало да уради.“ У списима предмета налази се статут града Панчева где се у чл. 59 ст. 1 тач. 5 набрајају овлашћења Градског већа, па се у тач. 5 наводи да је Градско веће овлашћено да врши надзор над радом Градске управе, поништава или укида акте Градске управе који нису у сагласности са законом или другим општим актом или одлуком коју доноси Скупштина. У списима постоји уговор о закупу дела јавне површине од 07.04.2010.г. у коме се види да је [REDACTED] закључио уговор да привремено користи део јавне површине на тротоару у површини од 37,04 м² до 31.10.2012.г. из записника о контроли коју је извршио комунални инспектор [REDACTED] од 14.05.2010.г. утврђено је да ДОО [REDACTED] има летњу башту која је постављена супротно техничким условима и да је она величине 64 м². Уговором о закупу дела јавне површине у чл. 6 ст. 1 тач. 5 стоји да када корисник постави летњу башту супротно условима одобрења надлежног секретаријата Општинске управе. Јасно

је да је у том тренутку постојао законски услов да се уговор раскине и због тога је тражио да инспекција обавести Дирекцију за изградњу града Панчева да услови из уговора нису испуњени и да габарити наведеног објекта премашују скоро за пола габарите које је добио по уговору скоро за пола габарите које је добио по уговору, што је инспекција и била дужна да уради. Одбрана поставља питање ко је други требало да обавести Дирекцију односно онога који управља површином града Панчева, него инспекција, да је неко узурпирао градски простор. Стога одбрана предлаже да се окривљени ослободи за кривично дело под тач. 3 оптужнице. У погледу кривичног дела тач. 4 оптужнице одбрана је приложила изјаву мајке окривљеног, да је новац који се налазио у сефу и који је одузет окривљеног фактички њен новац и то више од половине од одузетог износа, сеф не мора да буде власништво онога чији је новац. Тужилац пред судом није узео ни један доказ којим би доказао да је предметни новац, новац . То што је био у његовом сефу не значи да је његово власништво, поготово ако се узме у обзир исказ сведока која је тешког здравственог стања и која нема разлога да лаже суд, поготово што је то поткрепљено и предуговором овереним пред Општинским судом у Трстенику из кога се види порекло новца, због тога одбрана предлаже да и у овом делу окривљени буде ослобођен од оптужбе.

Бранилац окривљеног адвокат из Панчева навела је да се у целисти придружује завршној речи изнетој од стране браниоца окривљеног. Адвокат из Панчева с тим да је потребно додати следеће, да је током поступка утврђено да је други део исплате уговорене награде Институту за пољопривреду није исплаћено у уговореном року из одређеног разлога што Институт није испунио у року своје обавезе, што и одбрана сматра да је у поступку доказано да само стратегија имала недостатке који се нису могли сматрати недостатцима „самолинивистичке или техничке природе“ већ недостатке који су наметали питање њене примењивости тако да су недостаци били непостојање предвиђених пројеката, означавање субјеката који у време сачињавања стратегије нису постојали а што управо указује напоменути могућност њене примене. Оцену стратегије није вршио окривљени већ комисија која је била потпуно ван његове ингеренције. Стога је питање да ли управо од мишљења окривљеног или његова сагласност зависила било каква исплата институту, а што доводи до питања основа, мотива, намере па и саме могућности у оквиру постојања елемената предметног кривичног дела. Поводом кривичног дела из тач. 3 оптужног предлога бранилац наводи да би требало нужно раздвојити две ствари а то је лични однос између и окривљеног . Поред наведених сведока о постојању дуга према и њиховом личном односу, који датира још из 90-их година проистиче из исказа који је на директно питање окривљеног да ли је сас њега чуо још на неким местима и од других људи да њему окривљеном дугује новац на шта је сведок одговорио: „Не могу да потврдим да је било на десетину места, али сам чуо још и од других људи“. У погледу кривичног дела под тач. 4 оптужног предлога којим се окривљеном ставља на терет кривично дело непријављивање имовине и давање лажних података о имовини изведени докази упућују на другачији закључак. Наведено кривично дело непријављивање имовине или давање лажних података о имовини врши функционер који не пријави имовину Агенцији или даје лажне податке о имовини у намери да прикрије податке о имовини. Из саме дефиниције проистиче као нужно постојање намере да се прикрију подаци о имовини, што у предметном поступку тужилаштво ни на који начин није доказало позивајући се само на то да је сеф гласио на име окривљеног.

У својој одбрани окривљени [REDACTED] је пред истражним судијом Вишег суда у Панчеву дана 07.06.2011.г. користио своје законско право и бранио ћутањем. На главном претресу дана 26.10.2012.г. окривљени [REDACTED] је износећи своју одбрану навео да се не осећа одговорним ни по једној тачки оптужнице. На даље наводи да је био председник једне политичке странке и лично сматра да све што му се догађа је продукт једног политичког прогона у односу на њега. У вези прве тачке оптужног акта наводи да никада није тражио од [REDACTED] 200.000,00 дин, нити је примио исти износ, а [REDACTED] познаје од раније. Априла месеца 2008.г. од стране председника СО Панчево потписан је један уговор са Институтом о изради стратегије развоја пољопривреде и агроиндустрије на подручју „Општине Панчево“. Маја месеца 2008.г. дошло је до избора на којима је учествовао са својом странком, освојили су одређени број гласова и сачинили коалициони споразум по коме је његова странка учествовала у власти и тада је постављен за члана Градског већа ресор привреда, пољопривреда и мала привреда. Сматра да је закључивање самог уговора било трошење новца на брзину из буџета пре него што ће доћи нова власт. Уговор је потписан на 2.000.000,00 дин. укупно, с тим што је институту авансно плаћено 1.000.000,00 дин., а институт се обавезао да ће у року од шест месеци односно до септембра месеца исте године израдити студију и предати наручиоцу. У том моменту секретар Секретаријата за пољопривреду је био господин [REDACTED] који је нажалост у међувремену умро и оно што је поуздано јесте да он није учествовао у договорима око потписивања предметног уговора, али је као секретар Секретаријата имао неке примедбе односно захтеве шта по њему студија мора да садржи. Он је изричито захтевао да студија садржи 10 урађених пројеката по стандардима Европске уније спремни за конкурсисање код ИПА фондова. Студија је требало да буде израђена до септембра месеца, међутим она није израђена, каснило се са изразом и преко својих сарадника и самог секретаријата инсистирао је да се види о чему се ради и да се позове тај господин [REDACTED] кога окривљени иначе познаје, који је био у његовој странци, да види који су разлози кашњења са изразом студија. Након тога је институт тражио продужење рока за израду студије, мада како окривљени наводи, није видео да постоји такав један папир- захтев да им се продужи рок за израду студије. Након два месеца поново није дошло до израде студије али је речено да ће врло брзо стићи радна верзија те студије. Тада су се обратили Секретаријату и негде у јануару или фебруару месецу 2009.г. заказана је презентација студије у малој сали СО Панчево, а ово указује да се са презентацијом касни скоро шест месеци што је видљиво из уговора који постоје, без обзира што нису постојале објективне околности које би оправдавале њихово кашњење. Окривљени даље наводи да је презентација одржана и да је он лично био на тој презентацији, међутим да није стручњак из те области, али је из његовог Секретаријата било људи који су стручни. Без обзира на то приликом саме презентације био је зачуђен грешкама које су евидентне, које се односе на саму израду студије односно на садржај саме студије која је иако урађена од тако еминентних људи била препуна недопустивих грешака, у прилог томе наводи да је сама студија у презентацији подразумевала обавезно укључење [REDACTED] у сарадњи са привредом Панчевачком, а то нема никакве веће, јер већ тада пивара није постојала у Панчеву, такође на што тешњом сарадњом са [REDACTED] који већ такође није постојао. На самој презентацији о томе није дискутовао већ се након завршене презентације распитивао код сарадника из Секретаријата да ли постоји захтев који је [REDACTED] имао у вези пројекта. Тада му је речено да није постојао ни један пројекат а који је захтевао од [REDACTED]. О својим сазнањима је обавестио Градско веће, градоначелницу [REDACTED] након тога је она дала налог да се формира једна комисија која ће се позабавити истом студијом, након извесног времена обавештен је да је и сама комисија која је формирана уочила грешке у студији, нарочито недостатак захтеваних пројеката, и дат је предлог да

се поступи по уговору, а којим је предвиђено да се могу чак обрачунати и пенали, односно да се уколико је то потребно због кашњења израде студија умањи износ и недостатака која сама студија садржи. Једно такво решење је урађено и потписано од стране градоначелнице, с тим што је окривљени лично сараднику Секретаријата за пољопривреду усмено рекао да позове господина [] и да му пренесе и замоли да изврши те исправке које су потребне, а нарочито у погледу пројекта који су захтевани од стране []. После једно два-три месеца од разговора са [] иста га је обавестила да су те исправке учињене и рекла да су урађена једно три пројекта од онога што је [] захтевао. Након таквог сазнања и да би се ратосиљао предметне студије и свега онога што се дешавало око њене израде рекао је да припреми документе за исплату остатка дуга по уговору без умањења. [] је на то рекла да је урађено већ једно решење са умањењем за исплату на шта је окривљени рекао да ће лично да оде до градоначелнице и да јој објасни због чега је све то рађено. Првобитно решење је потом стављено ван снаге и сачињено је друго решење. Окривљени даље наводи да [] јесте био члан његове странке и да је нормално са њим контактирао, међутим никада није тражио 200.000,00 дин. с тим што признаје да је именованом рекао како га није срамота да дође са једном таквом студијом. Као члан Градског већа није извршилац буџета и нема право потписа, то има само градоначелница и једино она. Иначе као члан Градског већа може да буде за нешто за или против, међутим било је 13 чланова Градског већа и свих 13 учествују у доношењу одлуке и након донете одлуке градоначелница поступа по одлуци већа. Познаје [], он је такође био члан његове странке и на предлог чланова странке је именован за секретара Секретаријата за инспекцијске послове и после извесног времена због пропуста у његовом раду најблаже речено лично је предложио да он не обавља више ту функцију пошто је био примљен на одређено време док не положи државни испит. Након тога њихови односи су се покварили. Никада није рекао [] да ступи у контакт са [] и да тражи било шта од било кога, с тим што мора да дода да то није први пут [] да се он позива на његово име код трећих људи захтевајући разноразне ствари у његово име а да окривљени то не зна. Даље наводи да је био председник Нове Србије у Панчеву, односно био је председник Градског одбора Нове Србије у Панчеву, лично је учествовао у разговорима око кадровских решења у градској власти у Панчеву и тачно је да је долазио у сукобе са одређеним члановима партије који нису могли да уђу у круг људи који ће радити на одређеним пословима и није био објективно у могућности да задовољи све амбиције. Имао је један сукоб са [] пре него што су формирали власт у Панчеву, онет се позвао на његово име и тражио је паре за добијање неког посла за који окривљени није имао појма, а пошто га познаје налетео је на његову школску другарицу тако да је био врло изненађен оваквим његовим поступањем. Тачно је да је било сукоба пред [] смењивање са места које је био између њега и окривљеног с тим што мора да каже да иначе не осује међутим [] је њега исцовао јер је остао без посла и од тога момента односи су се јако погоршали и били су у озбиљном сукобу. На питање браниоца окривљени наводи да није имао било какав утицај на усвајање или не усвајање студије које се спомиње у оптужници. Што се тиче тач. 2 из оптужног предлога окривљени наводи да ти наводи нису тачни, познаје [], са њима је ишао у Гимназију, а [] познаје јако добро, исти је код њега долазио у кућу, дружио се са њим јели су заједно и негде 1996.г., можда и раније а можда касније, на његову молбу лично му је од својих пара позајмио 10.000 марака јер му је тај новац требао како би учествовао заједно са још једним његовим пријатељем за увоз једног контејнера робе из Кине. То је човек који је изварао пола града, али врло угледан и налази је још увек на слободи, никада му тај новац није вратио. Позивао га је да му врати паре, чак је и његов отац био код њега

кући, питао га да ли је то могуће и да ли је то истина. Окривљени наводи да је преживео и без тих 10.000 марака јер је схватио да никада неће доћи до свог новца и опростио се са њим од тога. Тачно је и то да је имао сазнања да [REDACTED] заступа [REDACTED] који је иначе власник кафитерије [REDACTED] и тачно је то да га је замолио да каже свом клијенту да му врати 10.000 марака односно што би сада износило 10.000 евра, међутим није рекао ни [REDACTED] да [REDACTED] кажу да му врати 10.000 евра и да ће му за узврат помоћи у добијању дозволе за отварање летње баште испред кафића [REDACTED]. Лично је разговарао у вези [REDACTED] са [REDACTED] око његових проблема са том летњом баштом, међутим никада док је био на функцији, јер су разговарали и пре тога у вези тог проблема који је имао [REDACTED], јер цео град зна да он држи нелегално ту башту. Када је постао члан Градског већа у Панчеву 2008.г. у вези баште кафића [REDACTED] чији је власник [REDACTED] стигла је једна анонимна дојава преко писарнице и када је исту видео дао је налог да се све то провери службеним путем преко комуналне и грађевинске инспекције, с тим што је у то време [REDACTED] био секретар Секретаријата за комуналне инспекцијске послове и који је у врло добрим односима са [REDACTED]. Инспектори су на терену констатовали неправилност и нелегалност а њихов шеф седи у том истом објекту и пита „ко вас је послао кад ја нисам“. Иначе, [REDACTED] је после [REDACTED] постао секретар Секретаријата за комуналне инспекцијске послове, који је иначе грађевински инжењер и био је шеф грађевинске инспекције годинама уназад. Такође познаје и [REDACTED] који је заменик директора ЈП „Дирекције за изградњу и уређење Панчева“. На питање председника већа окривљени наводи да никада није утицао на [REDACTED] и [REDACTED] да оштећеном [REDACTED] не издају решење о одобрењу постављања летње баште, с тим што је као члан Градског већа ишао да упозна Градско веће са проблематиком постављања те летње баште, али у међувремену потписан уговор између [REDACTED] и Дирекције на одређену квадратуру, али је извршена и провера на терену од стране комуналне инспекције где су констатоване неправилности, иначе те неправилности су дозвољавале јер су експлицитно уписане тачке у уговору да уколико се не поступи по њима Дирекција мора да раскине уговор са потписником када је окривљени дискутовао на већу питао се због чега не поступи по уговору који су начинили са оштећеним [REDACTED] с обзиром да није испоштовао оно што пише у уговору. Након тога је дошло до његовог хапшења и колико је сазнао у међувремену је све снабдевано потребном документацијом. Даље наводи да је тачно да је оштећеном [REDACTED] позајмио 96. или 97. године 10.000 марака и тачно је да је тражио 10.000 евра јер сматра да је живот од тог датума па до његовог разговора са породицом [REDACTED] у противвредности 10.000 евра, чак сматра да је 10.000 марака тада када је позајмио вредело више него садашњих 10.000 евра. Окривљени наводи [REDACTED] није био члан ни једне партије, истог је лично предложио на место које је претходно обављао [REDACTED] и то на сугестију људи из саме куће, пошто је он већ радио у грађевинској инспекцији и иначе грађевински инжењер у струци. Што се тиче [REDACTED] он је члан Нове Србије чији је окривљени био председник, окривљени даље наводи да је објаснио која су била његова овлашћења као члана градске Владе, рекао је коју је функцију обављао и рекао је да је поступао по анонимној пријави у конкретном случају што се тиче баште [REDACTED], када је преко писарнице запримио пријаву својом руком је записао да се хитно поступа. Очекивао је да се то заврши за дан два пошто тај објекат није удаљен од Општине ни 80-ак метара с обзиром да се тај поступак водио 3 месеца колико то иначе траје. Што се тиче питања да ли је било случајева да су за друге објекте подносили такве пријаве и када је реаговао окривљени наводи да је реаговао на исти начин као и у овом случају. Примера ради кафе пилорија и ноћни клуб [REDACTED] у погледу исте је било доста притужби и ту је реаговао. И ту је написао да се хитно

реагује јер је у таквим случајевима увек хитно, иначе је знао за постојање дуга од стране [] према окривљеном и то је знао пре него што је дошло питање баните и када се све то закувало. Што се тиче послова о комуналном уређењу града о истоме је у оквиру предизборне кампање говорено од стране његове партије и тако се подразумевало да од њихових кадрова који су ушли у Градску управу да се придржавају онога што су обећали у предизборној кампањи. Што се тиче тачке 4 из оптужног предлога оптужени наводи да је 1992.г. умро његов отац [], оставинска расправа после његове смрти је била на једном рочишту и на том рочишту су се појавили као наследници његова мајка он и брат. Он и брат су се одрекли свега у мајчино име. У том наследству је била и нека земља која је у Србије у близини [] одакле је и окривљени родом. Пошто је мајка била једини власник негде 93.године и то септембра месеца појавили су се заинтересовани купци, понудили су добру цену и у разговору са мајком добио је овлашћење, продао је део имовине, коју је у то време добио 110.000 марака. Није тачно да није пријавио имовине за 2009.г. до маја 2010.г. када је постао члан Градског већа с обзиром да је то пријавио, али оно што жели да објасни јесте да износ од 226.350 евра који је био у сефу банке [] који је иначе отворен на његово име формално је мајчин, а неформално његов и мајчин. Када је новац од 110.000 марака донео кући између њега, брата и мајке је договорено да се тај износ положи у сеф с тим што је у то време тај износ био еквивалентан данашњем износу од око 1.000.000 евра јер је за тај новац који је мајчин и који је добијен од продате имовине која је наслеђена иза оца могао да купи 3-4 стана а можда и више од тога до износ од 226.350 евра који су пронађени у његовом сефу уз сагласност своје мајке је добио улагањем и то је продукт улагања мајчиног новца.

У завршној речи окривљени [] је навео да се слаже са завршном речи коју су извели његови браниоци и да нема ново шта да дода.

Суд је спровео доказни поступак испитивањем сведока []

[], суочењем између окривљеног [] и оштећеног [], увидом у писмене доказе: извод из КЕ за окривљеног, Стратегију за развој пољопривреде и агроиндустрије на територији општине Панчево и то предлог пројектног задатка урађен од стране Института за економику пољопривреде Београд од 28. јануара 2008.г., уговор закључен између Општине Панчево као наручиоца и Института за економику пољопривреде Београд као вршиоца услуге закључен 23. априла 2008.г., фотокопија уплатнице на 1.000.000,00 динара од 24. априла 2008.г. уплаћеног од стране Буџета СО Панчево у корист Института за економику пољопривреде Београд, захтев Института за економику пољопривреде Београд за продужење рока за израду Стратегије од 08. септембра 2008.г., записник сачињен у Градској управи Панчево, Секретаријат за привреду и економски развој од 15. децембра 2008.г. у коме је констатовано да је 12. децембра 2008.г. Институт из Београд доставио радну верзију Стратегије, допис Секретаријата за привреду и економски развој број 06-262/2009 од 05. јуна 2009.г. достављен Градоначелници града Панчева, допис Градоначелника број II-06/СЛ од 09. јуна 2009.г. достављен Секретаријату за привреду и економски развој и то секретару Секретаријата [], као и члану Градског већа за подручје привреде и приватног предузетништва [], допис

Института за економику пољопривреде Београд насловљен на Градоначелницу града Панчева [REDACTED], решење Градоначелника града Панчева број II-06-020-1/2009-341 од 09. јуна 2009.г. о образовању Комисије за оцену Стратегије развоја пољопривреде и агроиндустрије града Панчева, записник Комисије за оцену Стратегије развоја пољопривреде и агроиндустрије града Панчева бр. 06-295/2009 од 15. јуна 2009.г., коначни рачун бр. 11 Института за економику пољопривреде Београд од 01. јула 2009.г. насловљен на Општину Панчево, допис Секретаријата за привреду и економски развој број 06-295/2009 од 28. јула 2009.г. Градоначелници града Панчева, информације о раду Комисије за оцену Стратегије развоја пољопривреде и агроиндустрије града Панчева сачињен од стране Секретаријата за привреду и економски развој број 06-295/2009 од 28. јула 2009.г., закључак Градоначелника бр. II-06-020-1/2009-447 од 30. јула 2009.г., захтев за одржавање састанка сачињен од стране Института за економику пољопривреде Београд од 11. августа 2009.г., обавештење сачињено у Секретаријату за привреду и економски развој Градске управе града Панчева бр. 06-381/2009 од 17. августа 2009.г., коначни рачун бр. 11 од 16. децембра 2009.г. сачињен од стране Института за економику пољопривреде Београд достављен Општини Панчево, допис Секретаријата за привреду и економски развој бр. 06-71/2010 од 26. јануара 2010.г. насловљен на Градоначелницу града Панчева, предлог доношења решења сачињен од Секретаријата за привреду и економски развој бр. 06- /2010 од 26. јануара 2010.г., предлог за доношење решења сачињен од стране Градоначелника бр. II-06/2010-27 од 08. фебруара 2010.г. упућен на заменика начелника Градске управе, записник Секретаријата за привреду и економски развој Комисије за оцену Стратегије развоја пољопривреде и агроиндустрије града Панчева бр. 06-СЛ/2010 од 02. марта 2010.г. о извршеној примопредаји поменуте Стратегије и то три примерка писаног текста и три примерка цд-а, допис Секретаријата за привреду и економски развој бр. 06-127/2010 од 10. марта 2010.г. насловљен на Градоначелницу града Панчева, иницијатива Секретаријата за привреду и економски развој бр. 06-127/2010 од 10. марта 2010.г., допис Градоначелника бр. II-06/2010-49 од 16. марта 2010.г. достављен Градском јавном правобранилаштву у Панчеву, допис Градског јавног правобранилаштва број М. 22/2010 од 24. марта 2010.г. достављен Градоначелнику града Панчева, закључак Градоначелника бр. II-06-020-1/2010-161 од 29. марта 2010.г., решење Градоначелника бр. II-06-020-1/2010-242 од 07. маја 2010.г., допис Агенције за борбу против корупције бр. 014-07-00013/2011-07 од 26. јула 2011.г., фотокопија извештаја о имовини и приходима коју је поднео [REDACTED], потврда о одузетим предметима ПУ Панчево бр. 101/10 од 14. јуна 2010.г. у фотокопији, фотокопија закључка Секретаријата за урбанизам, грађевинске, стамбено – комуналне послове и саобраћај бр. IV-11-351-1470/2006 од 17. новембра 2009.г., фотокопија закључка на напред наведени закључак изјављен од стране адвокатске канцеларије [REDACTED], фотокопија решења Покрајинског секретаријата за архитектуру, урбанизам и градитељство бр. 112-351-598/2010-03 од 12. маја 2010.г., фотокопија дописа Секретаријата за привреду и економски развој бр. 380-06-/2009 од 17. августа 2009.г. достављен Институту за економику пољопривреде Београд, допис [REDACTED] Београд од 07. новембра 2011.г. са фотокопијом уговора о закупу сефа закључен 21. јула 2006.г. између наведене банке – пословне јединице Панчево и [REDACTED], фотокопија руковања сефом, фотокопија уговора о закупу дела јавне површине од 28. маја 2010.г., техничка информација у фотокопији за летњу башту отвореног типа сачињена од стране Секретаријата за урбанизам, грађевинске и стамбено – комуналне послове бр. V-16-353-161/2010 од 25. маја 2010.г., фотокопија плана положаја летње баште, фотокопија дописа ЈП „Дирекција за изградњу и уређење Панчева“ бр. 18-67/2010 од 11. маја 2010.г. насловљена на Градску управу Панчево, уговор о закупу дела јавне површине у фотокопији од 07. априла 2010.г., фотокопија техничке

информације за летњу башту сачињена од стране Секретаријата за урбанизам, грађевинске и стамбено – комуналне послове бр. V-16-353-44/2010 од 31. марта 2010.г., фотокопија техничке информације са положајем летње баште, допис ЈП „Дирекција за изградњу и уређење Панчева“ Секретаријату за урбанизам, грађевинске и стамбено – комуналне послове бр. 18-67/2010 од 28. маја 2010.г., фотокопија дописа ЈП „Дирекција за изградњу и уређење Панчева“ бр. 18-122/2010 од 19. маја 2010.г. насловљена на Секретаријат за урбанизам, грађевинске и стамбено – комуналне послове о стању ажурности предмета на дан 19. мај 2010.г., фотокопија дописа који је комунални инспектор доставио главном инспектору 29. марта 2010.г.

поводом захтева члана Градског већа , фотокопија решења Секретаријата за урбанизам, грађевинске и стамбено – комуналне послове бр. V-16-353-44/2010 од 13. маја 2010.г., фотокопија записника Одељења комуналне инспекције од 14. маја 2010.г. сачињеног од стране комуналног инспектора , фотокопија решења Секретаријата за урбанизам, грађевинске и стамбено – комуналне послове бр. V-16-353-161/2010 од 02. јуна 2010.г., фотокопија записника Одељења комуналне инспекције од 03. јуна 2010.г. сачињеног од стране комуналног инспектора , фотокопија закључка Одељења комуналне инспекције бр. VIII-25-355-328/2010 од 04. јуна 2010.г., фотокопија захтева за издавање одобрења за постављање летње баште од 19. маја 2010.г. који је у име предузећа поднео Секретаријату за урбанизам, грађевинске, стамбено – комуналне послове и саобраћај, фотокопија изјаве сачињена у адвокатској канцеларији оверене у Основном суду у Панчеву под бројем 1625/2010 од 10. фебруара 2010.г., фотокопија депонованих потписа код од 04. новембра 2006.г. за предузеће из Панчева, фотокопија потврде о извршеној регистрацији издата од стране Министарства финансија, Пореске управе од 05. маја 2006.г., фотокопија решења Агенције за привредне регистре од 09. августа 2006.г., фотокопија „Службеног листа града Панчева“ бр.11 од 24. новембра 2008.г., фотокопија обавештења предузећа достављен Секретаријату за инспекцијске послове 22. марта 2010.г., фотокопија дописа унапред захвални грађани из Његошеве улице, без потписа, достављени Градоначелници, председнику Скупштине, члановима Градског већа, Секретаријату за инспекцијске послове, грађевинској инспекцији, заведено у Градској управи 23. марта 2010.г., фотокопија решења Агенције за привредне регистре од 10. јула 2007.г., фотокопија захтева за издавање одобрења за постављање летње баште Секретаријату за урбанизам и грађевинске послове запримљен у писарници Градске управе 24. фебруара 2010.г. фотокопију потврде о извршеном налогу за пренос од 22. фебруара 2010.г. издате од стране Београд, фотокопију техничког описа уз скицу летње баште испред кафе – ресторана у Његошевој улици, фотокопија основа летње баште кафе , фотокопију извода из земљишних књига ЗКН ул. бр. 63, фотокопија записника Одељења комуналне инспекције од 24. марта 2010.г. сачињена од комуналних инспектора , фотокопију решења Одељења комуналне инспекције бр. VIII-25-355-328/2010 од 25. марта 2010.г., фотокопија Одељења комуналне инспекције бр. VIII-25-355-328/2010 од 26. марта 2010.г., фотокопија записника Одељења комуналне инспекције од 31. марта 2010.г. сачињена од стране комуналног инспектора , фотокопија службене белешке сачињена од стране комуналног инспектора 01. априла 2010.г., фотокопију захтева за покретање прекршајног поступка сачињен од стране Одељења комуналне инспекције 01. априла 2010.г., фотокопију жалбе на решење комуналног инспектора од 25. марта 2010.г., фотокопија жалбе сачињена у адвокатској канцеларији а запримљена на писарници Градске управе 09. априла 2010.г., фотокопија пуномоћја од 09. априла 2010.г. издата за адвокате канцеларије , фотокопија налога за уплату од 09. априла 2010.г., фотокопију

повратнице од 07. априла 2010.г., фотокопија повратнице са друге стране где је уписан датум 25. март 2010.г. у 14 часова, фотокопија доставнице за лично достављање издата од Градске управе а насловљена на ДОО [REDACTED] Панчево, фотокопија повратнице потписана 04. јуна 2010.г., фотокопија повратнице са закључком бр. VIII-25-355-328/2010, фотокопија повратнице од 07. априла 2010.г., фотокопија повратнице од 24. маја 2010.г. потписана од стране адвоката [REDACTED], фотокопија повратнице другостепеног решења достављеног на адресу адвокатске канцеларије [REDACTED] фотокопију записника са Седнице Градског већа бр. II-05-06-2/2010-28 од 14. маја 2010.г., фотокопију решења Градског већа бр. II-05-06-2/2010-28 веза VIII-25-355-328/2010 од 14. маја 2010.г., фотокопију урбанистичко – техничких услова од 28. августа 2001.г., фотокопија плана постављања летње баште из августа 2001.г., уговора о привременом коришћењу дела јавне површине од 19. септембра 2001.г., 26. априла 2004.г., урбанистичко – технички услови од 12. марта 2004.г., план постављања летње баште у фотокопији из марта 2004.г., фотокопију решења од 17. октобра 2003.г., фотокопију депонованих потписа [REDACTED] од 22. децембра 2002.г., потврда о извршеној регистрацији издат од стране Републичке управе јавних прихода, потврда ЈП „Дирекција за изградњу и уређење Панчева“ од 16. априла 2004.г., фотокопија уговора о закупу дела јавне површине од 30. марта 2007.г., урбанистичко – технички услови у фотокопији од 27. фебруара 2007.г. са фотокопијом плана из фебруара 2007.г., фотокопија Секретаријата за инспекцијске послове бр. VIII-СЛ/2010 од 18. маја 2010.г. и од 20. маја 2010.г. насловљени за ЈП „Дирекција за изградњу и уређење Панчева“ за [REDACTED], фотокопија обавештења ЈП „Дирекција за изградњу и уређење Панчева“ од 01. фебруара 2010.г., фотокопија захтева за издавање одобрења за постављање летње баште од 24. фебруара 2010.г., захтев адвокатске канцеларије [REDACTED] за постављање и проширење летње баште од 09. априла 2010.г., фотокопија извештаја о садржају комуникације сачињена од Управе криминалистичке полиције, ид садржине Стратегије развоја пољопривреде и агроиндустрије на подручју града Панчева, фотокопију Статута града Панчева, фотокопију Пословника Градског већа града Панчева, фотокопију одлуке о изменама и допуни Пословника Градског већа града Панчева, фотокопију Правилника за електронску припрему материјала за одлучивање Градоначелника града Панчева, записнике Секретаријата за инспекцијске послове, Одељење комуналне инспекције број 8-25-355 од 14.05.2010.г., решење од 22.04.2010.г., записник од 31.03.2010.г. као и решење од 25.03.2010.г. који су заведени у списима 26/280-26/290, „Службени гласник града Панчева“ од 07.10.2008.г. број 8, поднесак браниоца оптуженог адвоката [REDACTED] са прилозима заведен под бројем 38/328 до 38/350, па је суд на основу савесне оцене сваког доказа појединачно и у вези са осталим доказима извео закључак о извесности постојања следећих чињеница:

Окривљени [REDACTED], са личним подацима као у изреци, је у својству службеног лица као члан Градског већа задужен за ресурс привреде и економског развоја Града Панчева,

1. у временском периоду од маја 2009.г. па све до почетка маја 2010.г. у Панчеву у згради Градске управе, која се налази на Тргу краља Петра I Карађорђевића бр.2-4, захтевао поклон у новцу да у оквиру свог службеног овлашћења изврши службену радњу коју би морао извршити, способан да схвати значај свога дела и очуване могућности да управља својим поступцима, на тај начин што је непосредно контактирао оштећеног [REDACTED], запосленог у Институту за економику пољопривреде Београд, на радном месту помоћника директора за привреду и од истог захтевао да утврде новчани износ, који би Институт њему лично исплатио, али је оштећени [REDACTED] одбио да то учини, након чега је [REDACTED] позвао у своју канцеларију

сведока [REDACTED], запосленог у Градској управи на радном месту секретара Секретаријата за инспекцијске послове, те је истом наложио да позове [REDACTED] и од истог у његово име захтева износ од 200.000,00 динара, с тим да новац донесе у просторије одбора „Нове Србије“, како би дао позитивно мишљење да је Институт испунио одредбе уговора о изради „Стратегије развоја пољопривреде и агроиндустрије на подручју Општине Панчево“, који уговор је Општина са Институтом закључила дана 23. априла 2008.г., и сагласност да се средства у износу од 1.000.000,00 динара, на име остатка уговорене цене са рачуна Општине исплате Институту, што је сведок [REDACTED] и учинио и оштећеном [REDACTED] пренео захтеве [REDACTED], те након што је оштећени поново одбио да преда захтевану награду, наставио да опструира и онемогућава исплату преосталог новца Институту, све док 07. маја 2010.г., када је по директном налогу градоначелнице [REDACTED] новац исплаћен решењем број ИИ-06-020-1/2010-242.

2. у току октобра и новембра месеца 2009.г. у Панчеву, захтевао за себе награду преко трећег лица да се коришћењем свог службеног положаја посредује да се изврши нека службена радња тако што је у стању у коме је био способан да схвати значај свог дела и у могућности да управља својим поступцима, својим познаницима адвокатима [REDACTED] из Панчева, за које је знао да заступају оштећеног [REDACTED], власника кафетерије [REDACTED] у Панчеву рекао и замолио их да оштећеном [REDACTED] пренесу да му [REDACTED] дугује 10.000 евра, да му је познато да има проблеме са нелегалним објектима тј. баштама, да треба да пази шта ради, што су они и учинили с тим да је [REDACTED] одбио да преда 10.000 евра знајући да ништа не дугује окривљеном [REDACTED] већ да је то покушај [REDACTED] да се домогне износа од 10.000 евра како би му на неки начин помогао у добијању дозвола за баште свог кафића [REDACTED].

3. у временском периоду од 26. марта 2010.г. до 25. маја 2010.г. у Панчеву користећи свој службени положај посредовао да се изврши службена радња која се не би смела извршити и да се не изврши службена радња која би се морала извршити тако што је:

- од [REDACTED], секретара Секретаријата за инспекцијске послове града Панчева захтевао да се мимо законске процедуре донесе решење комуналног инспектора да су се стекли услови за раскид уговора о закупу дела јавне површине закљученог 07.04.2010.г. под бројем 18-67/2010 између ДОО [REDACTED] Панчево и ЈП „Дирекција за изградњу и уређење Панчева“ и да се такво решење достави ЈП „Дирекција за изградњу и уређење Панчева“ нашта овај сведок није пристао.
- од [REDACTED] заменика директора ЈП „Дирекција за изградњу и уређење Панчева“ захтевао да се раскине уговор број 18-67/2010 од 07.04.2010.г. закључен између ДОО [REDACTED] и ЈП „Дирекција за изградњу и уређење Панчева“ на основу решења инспекције које би му доставио [REDACTED], нашта овај сведок није пристао,
- од комуналног инспектора [REDACTED] дана 27.03.2010.г. захтевао да он као дежурни инспектор комуналне инспекције изда решење да се одмах уклони летња башта у ул. Његошевој која припада ДОО [REDACTED] из Панчева, нашта овај сведок није пристао јер није било основа за тај чин и
- дана 26. марта 2010.г. од [REDACTED], главног комуналног инспектора града Панчева, мимо законске процедуре затражио копију решења комуналне инспекције број VIII-25-355-328/2010 од 25.03.2010.г. као и да се летња башта кафеа [REDACTED] уклони што пре, нашта главни комунални инспектор није пристао.

4. Окривљени [REDACTED] до 31. јануара 2010.г. у Панчеву, као функционер локалне самоуправе, изабран за члана Градског већа града Панчева, за област привреде и економског развоја, није пријавио имовину Агенцији у намери да прикрије податке о имовини, при чему је могао да схвати значај свога дела и могао да управља својим поступцима, на тај начин што Агенцији за борбу против корупције није пријавио имовину за 2009.г., иако је то био дужан да учини до 31. јануара 2010.г., а није пријавио имовину у износу од 226.350 еура, а који је износ држао на своје име у сефу банке [REDACTED] у Панчеву.

Одлучне чињенице које се односе на личност окривљеног [REDACTED] суд је утврдио на основу његовог казивања, па како исте нису доведене у сумњу суд их је ценио и прихватио као истините.

Одлучну чињеницу да је окривљени раније неосуђиван, суд је утврдио на основу извода из КЕ за окривљеног, а како је реч о писменој исправи коју издаје надлежни орган, исту је ценио као јавну исправу неспорне садржине.

Одлучне чињенице у погледу службеног положаја окривљеног [REDACTED], суд је утврдио на основу одбране окривљеног који је објаснио да је 2008.г. изабран за члана Градског већа Града Панчева за подручје Привреде и приватног предузетништва, односно за подручје Привреде и економског развоја почев од 10.07.2008.г., и на основу Решења о избору члана Градског већа Града Панчева Скупштине града Панчева од 10.07.2008.г., па како наведена чињеница није доведена у сумњу током поступка и потврђена је увидом у јавну исправу, суд је исту утврдио као неспорну.

Одлучне чињенице у погледу службених овлашћења окривљеног [REDACTED] као члана Градског већа града Панчева за подручје Привреде и приватног предузетништва, суд је утврдио увидом у Статут града Панчева и то одредбу чл. 59 Статута где је прописано које све послове врши Градско веће града Панчева, фотокопију Пословника Градског већа града Панчева, фотокопију Одлуке о изменама и допуни пословника Градског већа града Панчева и фотокопију Правилника за електронску припрему материјала за одлучивање Градоначелника града Панчева. Према Пословнику градског већа града Панчева од 12.08.2008.г., Изменама Пословника од 08.02.2010.г., у ставу 2. прописано је да материјал за седнице Градског већа уз пропратни акт, потписан од стране руководиоца основне организационе јединице Градске управе и чланова Градског већа задужених за одређена подручја, обрађивачи достављају основној организационој јединици Градске управе надлежној за послове провере формално-правне исправности материјала ради провере, као и према Правилнику за електронску припрему материјала за одлучивање Градоначелника града Панчева од 11.11.2009.г., где је чланом 1. Прописано да се овим правилником уређује припрема и размена у електронском облику материјала потребног за одлучивање Градоначелника града Панчева, а у чл. 5. истог Правилника да обрађеном материјалу који се налази у размени руководиоца приступа ресорни члан Градског већа, прегледа га и даје своје мишљење, ако сматра да је потребна допуна наведеног материјала, даје упутства обрађивачу материјала у електронском облику, док је чл. 6 прописано и да након обраде материјала од стране руководиоца основне организационе јединице и сагласности ресорног члана Градског већа материјалу који се налази у размени код руководиоца приступа основна организациона јединица надлежна за послове формално-правне исправности материјала ради провере, суд је несумњиво утврдио да је окривљени [REDACTED] као члан Градског већа задужен за Привреду и приватно

предузетништво, односно Привреду и економски развој, у поступку достављања материјала Градоначелнику града Панчева ради реализације буџета односно исплате новчаних обавеза Града Панчева, лице без чијег потписа на обрађеном материјалу и дате сагласност на материјал исти не може да се достави градоначелнику на одлучивање односно извршење буџета. Наведено је потврђено и из исказа сведока **Др. Зорана Милошевића**, која је радила на предмету „Стратегија развоја“ и навела да је чекала сагласност **Др. Зорана Милошевића** као члана Градског већа да би одобрио исплату преосталог износа Институту. Примена наведених правила поступања код обраде материјала, потврђена је и увидом у документацију везану за предметну „Стратегију развоја“, где се из дописа од 05.06.2009.г., насловљеног на Градоначелницу града Панчева, који за предмет има Предлог решења о образовању Комисије за оцену Стратегије развоја, види да је по предмету известилац **Др. Зорана Милошевић**, члан Градског већа и да је исти потписник предлога, што несумњиво указује на чињеницу да је окривљени давањем своје сагласности на материјал који је потом достављан градоначелници на даље поступање, располагао овлашћењима да одлучује о томе у ком моменту и који материјал се доставља на извршење. Наведено произлази из чињенице да је на основу документације и то дописа Секретаријата за привреду и економски развој број 06-262/2009 од 05. јуна 2009.г. достављеног Градоначелници града Панчева и дописа Секретаријата за привреду и економски развој број 06-295/2009 од 28. јула 2009.г. Градоначелници града Панчева утврђено да је сву документацију заједно са прилозима, Секретаријат за привреду и приватно предузетништво достављао Градоначелници града Панчева на одлучивање уз потпис односно сагласност ресорног члана Градског већа **Др. Зорана Милошевића**.

Сведок **Др. Зорана Милошевић**, Градоначелница града Панчева у критичном периоду, је објаснила да је у контакт са проблемом „Стратегије развоја“ дошла када јој је Институт обратио ради продужења рока за израду нацрта стратегије, да је у вези тог проблема разговарала искључиво са окривљеним, да је од њега први пут чула да постоје недостаци везани за саму садржину стратегије, да она није рађена у складу са одредбама које је предвиђао уговор из 2008.г., и да су зато постигли консензус да се формира једна комисија састављена од запослених у ресорном секретаријату која би оценила предметну стратегију. Записник који је сачинила Комисија за оцену стратегије је била саставни део материјала на основу кога је одлучила да умањи преосталу износ цене за 15 %. Тек касније је од стране чланова Комисије обавештена да су недостаци из стратегије отклоњени због чега је донет закључак којим је стављен ранији ван снаге и на крају исплаћен целокупни износ, пошто је претходно прибављено мишљење правобранилаштва. Став окривљеног је био категоричан по питању да је безобразлук да се за такву стратегију исплати износ од 2.000.000,00 динара, а да се не добије квалитетна стратегија. У наведеном делу суд је исказ сведока прихватио као истинит, обзиром да се из писмене документације везано за стратегију, дописа Градоначелници од 05.06.2009.г. и 28.07.2009.г., који је потписао окривљени **Др. Зорана Милошевић** као члан Градског већа, утврђује да је окривљени био лице које је предлагало како формирање Комисије за оцену Стратегије развоја тако и лице које је својим потписом био сагласан са Информацијом о раду Комисије за оцену Стратегије развоја од 28.07.2009.г., где је предложено умањење цене за 10% односно 200.000,00 динара, на основу чега је и донет Закључак од 30.07.2009.г., о плаћању умањеног преосталог износа по уговору Институту. Имајући у виду напред наведене одредбе Правилника за електронску припрему материјала за одлучивање Градоначелника града Панчева, несумњиво је да без сагласности окривљеног као члана градског већа наведени закључак о умањењу преосталог износа за исплату Институту не би ни био донет да такав предлог уз сагласност окривљеног није достављен градоначелници.

Увидом у Стратегију за развој пољопривреде и агроиндустрије на територији општине Панчево и то предлог пројектног задатка урађен од стране Института за економику пољопривреде Београд од 28. јануара 2008.г., утврђена је садржина и елементи које треба да садржи „Стратегија развоја“.

Увидом у уговор закључен између Општине Панчево као наручиоца и Института за економику пољопривреде Београд као вршиоца услуге закључен 23. априла 2008.г., утврђени су услови из уговора, у погледу предмета и цене уговора, да укупна вредност „Стратегије развоја“ износи 2.000.000,00 динара бруто, обавезе вршиоца услуга, рок за израду стратегије, да је исти одређен у трајању од шест месеци од дана уплате аванса односно увођења вршиоца услуге у посао, услове продужења рока за израду, задржавање дела уговорене цене односно 10% од уговорене вредности из уговора уколико вршилац услуге не поступи по примедбама наручиоца и недостатке не уклони као и одредбе о уговорној казни у износу од 5% за неоправдано кашњење.

Увидом у фотокопију уплатнице на износ 1.000.000,00 динара од 24. априла 2008.г. уплаћеног од стране Буџета СО Панчево у корист Института за економику пољопривреде Београд, утврђено је да је наведени износ плаћен дана 24.04.2008.г., и да сходно одредби Уговора од наведеног дана важи рок од шест месеци за израду „Стратегије развоја“.

Увидом у захтев Института за економику пољопривреде Београд за продужење рока за израду Стратегије од 08. септембра 2008.г., о чему се изјаснио оштећени [REDACTED], да је продужење рока тражено из оправданих разлога, али да је Нацрт стратегије ипак поднет у року, што је потврђено увидом у записник сачињен у Градској управи Панчево, Секретаријат за привреду и економски развој од 15. децембра 2008.г. у коме је констатовано да је 12. децембра 2008.г. Институт из Београд доставио радну верзију Стратегије.

Одлучне чињенице у вези начина, места и времена извршења кривичног дела описаног под тачком 1. чињеничног стања, суд је утврдио ценећи као истините и сагласне исказе оштећеног [REDACTED] и сведока [REDACTED]. Сведок [REDACTED], помоћник директора Института за економику пољопривреде у Београду и руководиоца пројекта за израду „Стратегије развоја“, објаснио је да је то током 2008.г., Институт са градом Панчевом постигао споразум у вези са израдом Стратегије развоја пољопривреде и агроиндустрије на подручју Општине Панчево, о чему је закључен уговор којим су биле предвиђене права и обавезе обе уговорне стране као и рок у коме је требало израдити стратегију, у септембру месецу је од градоначелника тражено продужење рока за израду нацрта стратегије, с тим да је ипак нацрт предат до краја буџетске године, а финална верзија је презентована у Скупштини Општине Панчево током маја месеца 2009.г., на тој презентацији није било већих замјерки, док је мањих замјерки било на сам нацрт што је исправљено током маја месеца 2009.г., када је вршена финална презентација, на којој је иначе био присутан и [REDACTED]. Сведок је навео и да окривљеног познаје још из панчевачке гимназије, да је био члан Нове Србије и да је повремено долазио на седнице одбора. До момента када је вршена финална презентација Стратегије маја 2009.г., са окривљеним је повремено имао контакте, али није било никаквих притисака нити захтева, све док му окривљени није пришао, након завршене презентације у згради Скупштине града Панчева, и насамо му рекао да треба према њему да испуни одређене обавезе односно да лично њему треба да преда износ од 10% од бруто износа који је Институт требало да наплати за израду Стратегије, што

је значило да треба да преда окривљеном 200.000,00 динара нето. Сведок [REDACTED] објашњава да је он одбио да преда тражени износ, са образложењем да то није могуће учинити и да није у позицији да одлучује о финансијама у Институту. Након разговора са окривљеним, Институт се више пута писмено обраћао Градоначелници града Панчева и Секретаријату за привреду са захтевом да се уплати и друга рата сходно уговору из 2008.г., за израду Стратегије. Јуна месеца 2009.г., [REDACTED], који је такође био члан политичке партије Нова Србија, позвао га је телефоном и рекао да га је [REDACTED] овластио да са њим разговара и да би требало да испуни обавезу коју има према [REDACTED], тако да је [REDACTED] у том разговору рекао да треба [REDACTED] да преда 200.000,00 динара. У том разговору је [REDACTED] напоменуо да Институт касни са студијом, да је било одређених грешака, нашта је сведок објаснио да треба да се формира Комисија која ће то утврдити, незнајући да је комисија већ раније формирана. Истог дана 20.07.2009.г., сведок наводи да се након телефонског разговора састао са [REDACTED] и тамо је поновио све оно што је рекао преко телефона. После тога се до августа месеца није ништа дешавало, а затим је стигло решење да стратегија није ваљано израђена и да се каснило са њеном изработом, на које закључке је Институт у писаном облику аргументовано одговорио и тражио организовање састанка ради отклањања спорних питања. Оштећени [REDACTED] даље наводи да је окривљени на то веома брзо одговорио једним дописом да захваљује на брзом и циничном одговору и уједно обавештава да није у могућности да организује састанак са члановима Комисије јер је већина њих на годишњем одмору. До предметног састанка никада није ни дошло, и након тога са окривљеним није имао никакав контакт. Тек касније је преостали износ новца исплаћен Институту, а у међувремену је сведок током 2009.г., био позван у полицију где је поводом предмета догађаја дао изјаву, а касније је поднео и кривичну пријаву уз сагласност својих сарадника којима није био исплаћен хонорар за израду Стратегије развоја. Исказ оштећеног [REDACTED], суд је прихватио као истинит, не налазећи разлога за сумњу, обзиром да је оштећени био искрен и јасан у свом казивању, да је његов исказ потврђен како исказом сведока [REDACTED], тако и писменим доказима који потврђују наводе оштећеног да је после одбијања да поступи по захтеву окривљеног [REDACTED] да исплати новац, исти наставио да опструира исплату преосталог износа дуга за израду „Стратегије развоја“. Такође, наводе сведока [REDACTED] потврдио је и [REDACTED], директор Института за економику пољопривреде у Београду који је навео да је био упознат са проблемима око исплате преосталог дела износа по уговору о изради стратегије, да га је о томе обавештавао [REDACTED], да је тачно да Правилницима Института постоји могућност да се доносиоцу одређеног посла исплати одређена накнада у висини од 5% од уговореног износа за одређени пројекат и да о томе може да одлучује само директор Института, с тим да нико од њега то није тражио.

Сведок [REDACTED], запослена у Секретаријату за привреду и приватно предузетништво, која је била задужена и обрађивала предмет „Стратегија развоја“, навела је да је након презентације „Стратегије развоја“ повремено била у контакту са људима из Института и сматрала је да је њен посао практично завршен јер се очекивало да добију коначну верзију стратегије и да треба да стиге у рачун који треба да се плати, исти рачун је и стигао почетком јула 2009.г., и у вези са тим је почела да припрема документацију како би то било плаћено, плаћање је требало да одобри и члан градског већа задужен за привреду и приватно предузетништво, односно да на рачуну напише да је сагласан, а да потом градоначелница донесе одлуку о исплати. Међутим, окривљени [REDACTED] то није потписао, тј. није ставио сагласност рекавши да за то има времена и да ће то учинити касније. Везано за саму „Стратегију развоја“ сведок је објаснила да није имала контакта са окривљеним [REDACTED], разговарали су

само у пролазу о плаћању предметног рачуна, стално је питала када ће платити рачун како би могла да заврши предмет, а окривљени је углавном говорио неодређено „биће“. Рачун у износу од милион динара је ипак на крају био плаћен Институту, тако што је током децембра месеца окривљени ставио сагласност на износ иако је постојао претходно закључак градоначелнице да се цена снизи за 15 %, неколико месеци после овог закључка исти је стављен ван снаге и Институту је плаћен пун износ који је и био уговорен, и то након добијања мишљења правобраниоца маја месеца 2010.г. Такође, навела је да када је Стратегија развоја била исправљена и када су поступили по примедбама није постојао никакав проблем да се изврши исплата преосталог дела износа из Уговора, а да ли ће бити извршена уплата одлуку доноси градоначелник с тим што претходно сагласност даје ресорни већник односно окривљени, такође је појаснила да је ранији секретар имао предлог да се у оквиру стратегије уради 10 пилот пројеката, да је то био један од недостатака „Стратегије развоја“, да када је Институт поступио по примедбама урађено је три пилот пројекта и тада је окривљени као ресорни већник дао сагласност да се Институту исплати целокупан износ по уговору.

Чињеница коју сведок [REDACTED] истиче, а што произлази и из писмене документације, да је окривљени дописом градоначелници од 10.03.2010.г., дао сагласност као члан градског већа на Иницијативу Секретаријата за привреду за стављање ван снаге закључка Градоначелнице од 30.07.2009.г., којим је умањена износ за плаћање Институту, не доводи у питање чињеницу да је окривљени у претходном периоду у трајању од једне године коришћењем својих службених овлашћења опструисао и тенденциозно одуговлачио поступак исплате преосталог износа Институту.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу потврдио наводе оштећеног [REDACTED], да је у више наврата окривљени њега звао и рекао да треба нешто да уради обзиром да не може да добије [REDACTED], да овај неће да му се јави, да га избегава, такође је окривљени рекао да се ради о плаћању остатка дуга од милион динара према Институту и да треба да пренесе [REDACTED] да Институт за економику пољопривреде треба да издвоји од остатка цене, која ће бити уплаћена, износ од 200.000,00 динара и да то [REDACTED] однесе у седиште странке. Уједно је објаснио и да је окривљени тада рекао да предметни износ треба да исплате као проценат за уговорени посао који је добио Институт за економику. Након разговора са окривљеним, одмах истог дана се чуо са [REDACTED] и видели су се у једном кафићу, где му је објасно да „господа желе 200.000,00 динара“, да му је [REDACTED] одговорио да то није у његовој моћи. Даље наводи да је сутрадан, када га је окривљени позвао телефоном, пренео наводе [REDACTED] окривљеном, нашта је окривљени рекао: „ко их јебе неће добити остаток пара ако не исплате то што сам тражио“, такође је рекао и да ће студију прогласити недовољно добром и да ће то после отворити могућност или да врате уплаћене паре на име прве рате или да остану само на једном милиону који им је већ уплаћен или ако поступе по његовом захтеву да им се уплати остатак. У ком делу је суд исказ сведока прихватио, обзиром да је сведок био доследан у свом казивању, да се његов исказ у битном делу слаже са наводима оштећеног [REDACTED], а посредно је потврђен и документацијом везаном за „Стратегију развоја“ из које се види да је окривљени као члан Градског већа својим предлозима утицао на поступак исплате новца по Уговору о изradi стратегије са Институтом за економику.

Из напред наведених сагласних исказа сведока [REDACTED], утврђено је да је окривљени користећи своја службена овлашћења опструисао поступак исплате преосталог износа новца на име израђене „Стратегије развоја“ Институту за економику пољопривреде Београду,

истовремено захтевајући од оштећеног [REDACTED] и посредно преко [REDACTED] да Институт њему преда 200.000,00 динара. Поступак онемогућавања исплате преосталог износа и утицаја који је окривљени вршио кроз своја службена овлашћења огледају се у томе да је сва документација везана за „Стратегију развоја“ заједно са дописом и предлозима, тек уз сагласност окривљеног, достављања градоначелници у рад, која је потом поступала по предлозима окривљеног и то како у погледу формирања комисије за оцену стратегије, тако и предлога да се истом Институту умањи преостали износ уговорене цене. Сведок [REDACTED] се о томе изјаснила на начин да је о целој проблематици комуницирала искључиво са окривљеним. Када се чињеница да је окривљени као члан градског већа дописом од 05.06.2009.г., и 28.07.2009.г., изразио сагласност са предлогом да се формира комисија и предлогом да се потом умањи преостали износ уговорене цене због наводних недостатака у изради стратегије, доведе у везу са исказом оштећеног [REDACTED] и сведока [REDACTED], логичан закључак суд је да је цела процедура одлагања усвајања стратегије и исплате преосталог износа цене, био само начин да окривљени одуговлачењем процедуре утиче на оштећеног да исплати тражени износ од 200.000,00 динара. На то указује и чињеница да је Комисија за оцену стратегије, која је и формирана по предлогу окривљеног, само формално потписала записник и да није учествовала у раду и његовом састављању о чему сведоче чланови комисије сведоци [REDACTED].

Довођењем у везу одлучне чињенице у погледу службених овлашћења окривљеног [REDACTED] са писменим доказим, које је суд ценио и прихватио као исправе на чију садржину није било примедби током поступка, утврђена је битна чињеница да је окривљени [REDACTED], а након што је оштећени [REDACTED] одбио да поступи по његовом захтеву, као члан Градског већа наставио да опструира и онемогућава даљу исплату износа од 1.000.000,00 динара на име израде „Стратегије развоја“. То произлази из писмених доказа: дописа Секретаријата за привреду и економски развој број 06-262/2009 од 05. јуна 2009.г. достављен Градоначелници града Панчева, дописа Градоначелника број II-06/СЛ од 09. јуна 2009.г. достављен Секретаријату за привреду и економски развој и то секретару Секретаријата [REDACTED], као и члану Градског већа за подручје привреде и приватног предузетништва [REDACTED], дописа Института за економику пољопривреде Београд насловљен на Градоначелницу града Панчева [REDACTED], решења Градоначелника града Панчева број II-06-020-1/2009-341 од 09. јуна 2009.г. о образовању Комисије за оцену Стратегије развоја пољопривреде и агроиндустрије града Панчева, записника Комисије за оцену Стратегије развоја пољопривреде и агроиндустрије града Панчева бр. 06-295/2009 од 15. јуна 2009.г., коначни рачун бр. 11 Института за економику пољопривреде Београд од 01. јула 2009.г. насловљен на Општину Панчево, дописа Секретаријата за привреду и економски развој број 06-295/2009 од 28. јула 2009.г. Градоначелници града Панчева, информације о раду Комисије за оцену Стратегије развоја пољопривреде и агроиндустрије града Панчева сачињен од стране Секретаријата за привреду и економски развој број 06-295/2009 од 28. јула 2009.г., закључка Градоначелника бр. II-06-020-1/2009-447 од 30. јула 2009.г., захтева за одржавање састанка сачињен од стране Института за економику пољопривреде Београд од 11. августа 2009.г., обавештења сачињеног у Секретаријату за привреду и економски развој Градске управе града Панчева бр. 06-381/2009 од 17. августа 2009.г., коначног рачун бр. 11 од 16. децембра 2009.г. сачињен од стране Института за економику пољопривреде Београд достављен Општини Панчево, дописа Секретаријата за привреду и економски развој бр. 06-71/2010 од 26. јануара 2010.г. насловљен на Градоначелницу града Панчева, предлога доношења решења сачињен од Секретаријата за привреду и економски развој бр. 06-

/2010 од 26. јануара 2010.г., предлога за доношење решења сачињен од стране Градоначелника бр. II-06/2010-27 од 08. фебруара 2010.г. упућен на заменика начелника Градске управе, записника Секретаријата за привреду и економски развој Комисије за оцену Стратегије развоја пољопривреде и агроиндустрије града Панчева бр. 06-СЛ/2010 од 02. марта 2010.г. о извршеној примопредаји поменуте Стратегије и то три примерка писаног текста и три примерка цд-а, дописа Секретаријата за привреду и економски развој бр.06-127/2010 од 10. марта 2010.г. насловљеног на Градоначелницу града Панчева, иницијативе Секретаријата за привреду и економски развој бр. 06-127/2010 од 10. марта 2010.г., дописа Градоначелника бр. II-06/2010-49 од 16. марта 2010.г. достављен Градском јавном правобранилаштву у Панчеву, дописа Градског јавног правобранилаштва број М. 22/2010 од 24. марта 2010.г. достављен Градоначелнику града Панчева, закључка Градоначелника бр. II-06-020-1/2010-161 од 29. марта 2010.г., решења Градоначелника бр. II-06-020-1/2010-242 од 07. маја 2010.г., када је коначно донета одлука о исплати преосталог износа Институту по Уговору, а ради се о документацији која потврђује наводе како оштећеног [REDACTED] тако и сведока [REDACTED] да је од сагласности окривљеног и његовог потписа на материјалу који се доставља градоначелници зависила исплата преосталог дела новчаног износа Институту по Уговору закљученим о изради Стратегије развоја, да је у том смислу користећи своја овлашћења као члан градског већа окривљени имао могућност да опструира поступање по Уговору, што је неспорно потврђено чињеницом да је сваки од предлога материјала који је достављен градоначелници, својим потписом као сагласан члан градског већа потврдио окривљени [REDACTED].

Чињеница да је Комисија у својој оцени „Стратегије развоја“ предложила умањење преосталог дугованог износа од 1.000.000,00 динара за износ од 200.000,00 динара, колико је претходно окривљени захтевао од оштећеног [REDACTED], као и да је умањење износа предложено на име наведеног кашњења од седам месеци у предаји „Стратегије развоја“, иако је према записнику о предаји радна верзија стратегија предата у року од шест месеци, као и мишљење правобранилаштва садржано у допису Градског јавног правобранилаштва број М. 22/2010 од 24. марта 2010.г. достављен Градоначелнику града Панчева где је такво умањење цене и обрачунавање уговорне казне оцењено као неосновано и супротно Уговору, несумњиво указује на околност да је окривљени [REDACTED] својим поступањем неосновано одлагао исплату преосталог износа Институту по Уговору, због чега је суд имајући у виду наведено оценио да је исказ оштећеног [REDACTED] истинит. Супротна одбрана окривљеног који негира наведено, сматрајући да су постојали сви услови због примедби стављених на садржину Стратегије, да се умањи цена по уговору, оцењена је као неприхватљива.

Чињеница на којој је одбрана инсистирала током поступка, а о чему су се сведоци [REDACTED] и [REDACTED] и чланови Комисије за оцену стратегије, изјаснили током поступка да окривљени [REDACTED] на њих није вршио било какав притисак, није од значаја и по оцени суда не умањује кривицу окривљеног, из разлога што су се ови сведоци, сем [REDACTED], сагласно изјаснили да су само формално били чланови Комисија, да Комисија није одржала ниједан састанак и да приликом сачињавања записника нису стављали примедбе на „Стратегију развоја“, већ да су записник само добили на потписивање, па је самим тим и логично да окривљени није имао иједан разлог да на исте врши притисак, јер наведена лица као чланови Комисије нису ни учествовала у стручној оцени предметне стратегије. Конtradикторност у исказима како сведока [REDACTED] у погледу чињеница да ли су и када одржавани састанци Комисије, ко је сачинио записник о стручној оцени

„Стратегије развоја“ и да ли су се консултовали са окривљеним, што сведок [REDACTED] потврђује док сведок [REDACTED] то негира, доводе у сумњу веродостојност исказа ових сведока због чега их суд није прихватио као истините.

Одлучне чињенице у вези начина, места и времена извршења кривичног дела описаног у ставу 2. чињеничног стања суд је утврдио на основу сагласних исказа сведока [REDACTED] и делимично одбране окривљеног [REDACTED] који је објаснио да је тачно да се једном приликом у канцеларији адвоката [REDACTED] њима обратио како би пренели [REDACTED] да му је дужан 10.000 евра и у том делу је одбрана окривљеног прихваћена обзиром да је сагласна са исказима наведених сведока. Сведоци [REDACTED] су потврдили да је непосредно пре закључивања уговора о закупу јавне површине у 2010.г., окривљени [REDACTED] је почетком новембра месеца 2009.г., дошао у њихову канцеларију, том приликом је рекао да зна да они заступају интересе ДОО [REDACTED] и да власник тог објекта [REDACTED] њему дугује 10.000 евра, да о томе не поседује никакав доказ у виду признанице, уговора или слично, да му је познато [REDACTED] има неке нелегалне објекте, да су му баште ресторана нелегалне, уједно да су то пренели њиховом клијенту [REDACTED], који је навео да никакав дуг не постоји, због чега наводе окривљеног нису схватили озбиљно, посебно што су већ имали сву неопходну документацију за легализацију објекта. Такође, сведоци [REDACTED] су потом у свом излагању детаљно објаснили цео поступак постављања летње и зимске баште који су радили за свог клијента ДОО [REDACTED], да су имали сву неопходну документацију и да нису очекивали никакве проблеме као што је то било и претходних година случај, међутим да су проблеми око постављања летње баште изненада настајали како са комуналном тако и грађевинском инспекцијом, да је било наређено и рушење баште кафића [REDACTED], с тим да други локали који у то време исто нису добили дозволу, нису имали никаквих проблема, нити се против њих водио поступак за рушење летње баште, као што је то био случај са кафетеријом оштећеног [REDACTED]. Такође, објаснили су и да је потом било великих проблема и са зимског баштом кафеа [REDACTED], да су потпуно били шокирани када је, иначе прекинут поступак издавања дозволе за веће габарите односно проширење баште кафеа до окончања легализације земљишта, био настављен без њиховог предлога као пуномоћника у том поступку. Исказе сведока суд је прихватио и ценио као истините обзиром да су тврдње сведока потврђене и писменом документацијом везаном за поступак постављања летње баште кафетерије [REDACTED] чији је власник оштећени [REDACTED], у које је суд извршио увид током поступка и на чију садржину није било примедби у поступку.

Из исказа оштећеног [REDACTED], који се у потпуности слаже са наводима сведока [REDACTED], суд је утврдио да су исти у септембру или октобру месецу 2009.г., дошли код њега и пренели му да је окривљени поручио да врати дуг или ће у супротном имати проблема са баштом кафеа [REDACTED], а у том моменту је зимска башта кафеа била у процесу легализације, док са летњом баштом није било никаквих проблема јер је уназад 12 година била постављана на истом месту испред кафеа. Међути, наводи да су проблеми почели одмах након тог догађаја и новембру месецу 2009.г., када је Одсељење за урбанизам града Панчева одлучило да без његовог предлога настави поступак легализације зимске баште који је он иницирао још 2003.г., и који је био прекинут до доношења одлуке о реституцији дела земљишта које је било у власништву цркве, касније је уговор о закупу земљишта закључен са црквом, али је пре тога у новембру поступак настављен иако за то није било услова, против чега су се борили свим правним средствима па је и мају 2010.г., одлучено у његову корист.

Сведок даље наводи да је након овог догађаја крајем 2009.г., на позив начелника грађевинске инспекције [REDACTED] отишао у зграду градске управе где му је објаснио да треба да обаве један приватан разговор, да на њега чланови Нове Србије [REDACTED] врше притисак како би срушио зимску башту кафеа [REDACTED], такође је тражио да му појасни однос који има са [REDACTED], што је оштећени одбио. Након тога је настао проблем и са летњом баштом кафеа [REDACTED], наиме 2010.г. је истицао трогодишњи уговор о закупу јавне површине и ранијих година није било никаквих проблема приликом закључивања тог уговора. По уобичајеној процедури када су током марта месеца обавестили градску управу о постављању летње баште, недуго затим је дошао комунални инспектор [REDACTED] који је сачинио један записник, што такође није било неуобичајено, и ту том записнику је констатовано да је на делу јавне површине исоред кафеа [REDACTED] постављена летња баштау површини од 64 м2, као и сваке године пре тога. Међутим, након тога су кренули притисци јер је у наредна четири сата стигла одлука да се летња башта уклони. Сведок даље наводи да када је видео да су проблеми настали, кренуо је да прикупља потребну документацију, да је тада у једном разговору са [REDACTED] из Градске управе чуо да је његова летња башта „шкакљива тема у граду“, да она жели да заштити секретаријат и да је због тога неопходно да прибави сагласност сувласника зграде иако је он указивао да је таква сагласност неопходна када се ради о стамбеним зградама. У даљем делу исказа сведок је објаснио да је поступак прибављања целокупне потребне документације за постављање летње баште трајао све до 04.06.2010.г., да за то време није имао никаквих контаката са окривљеним, међутим, од њега је посредно примио две поруке у пролеће 2010.г., када је најпре код њега одшао новинар [REDACTED] и рекао да је боље да [REDACTED] плати 10.000 евра него да има проблема са баштом и њеним рушењем, али га је оштећени једноставно одбио, а потом је у канцеларији његове фирме, [REDACTED] кога познаје од детињства, рекао да је окривљени [REDACTED] политички моћан, да ће његова политичка моћ расти, да ће он напредовати и да је боље да му плати 10.000 евра. Сведок [REDACTED] је у свом исказу навео да му је познато да је окривљени почео да се бави питањем летње баште кафеа [REDACTED] у лето 2009.г., да је њега укључио у ту тему почетком 2010.г., када га је позвао као новинара и рекао да зове [REDACTED] из Градске инспекције и да се распита о рушењу летње баште, сведок наводи да је одбио да то учини јер није био у добрим односима са шефом инспекције [REDACTED], уједно да је из разговора са [REDACTED] закључио да то ради због наводног дуга од 10.000 марака из времена када се дружио са [REDACTED], па је због тога у једном тренутку тражио од њега да [REDACTED] пренесе да би требало да врати паре које дугује, да је то учинио и пренео оштећеном да треба да врати паре [REDACTED], нашта је оштећени одговорио да никакав новац не дугује. Сведок [REDACTED] је навео да је био упознат да [REDACTED] дугује [REDACTED] нске паре односно да се ради о износу од 10.000 евра, међутим да је у разговорима на ту тему саветовао [REDACTED] да оде и реши проблем, да је [REDACTED] инсистирао да се сруши летња башта због тога што је нелегална а не због дуга, да је зато самоиницијативно сведок ишао код [REDACTED] и рекао да треба да изглади односе са [REDACTED] и врати му новац, нашта је оштећени рекао да ником не дугује новац.

Ценећи исказе оштећеног [REDACTED], сведока [REDACTED] и [REDACTED], те исказе сведока [REDACTED], који сведоци су сагласно потврдили да су по сугестијама окривљеног [REDACTED] одлазили код оштећеног [REDACTED] и посредно преносили да окривљени захтева од оштећеног да врати наводни дуг од 10.000 евра и да ће у супротном имати проблема са рушењем баште, што је делимично у својој одбрани истакао и окривљени, указујући

да наведени дуг заиста постоји и да је стога тражио да му се исти врати. Такође, ни један изведен доказ током поступка не чини у довољној мери вероватним да је оштећени [REDACTED] дужан да окривљеном врати износ од 10.000 евра, па се у том смислу не може прихватити одбрана окривљеног да се ради дугу који постоји управо у наведеном износу. Саслушани сведоци на ове околности тврде да је у граду опште позната чињеница да оштећени дугује наведени износ окривљеном, међутим суд је овакве тврдње сведока одбацио као паушално дате са намером да се олакша положај окривљеног у поступку. У таквој ситуацији, обзиром да је исказ оштећеног [REDACTED] потврђен како исказима побројаних сведока, тако и писменом документацијом, суд је поклатио веру његовом исказу као и исказима сведока [REDACTED] као веродостојнима. Одбрана окривљеног [REDACTED] је прихваћена у делу где признаје да је одлазио у канцеларију сведока и тражио да кажу оштећеном да је дужан да врати дуг, док је у преосталом делу одбрана окривљеног где наводи да је својевремено позајмио оштећеном 10.000 марака због увоза контејнера робе из Кине неприхватљива, јер је иста супротна наводима оштећеног [REDACTED], као и сведока [REDACTED] који су такође навели да са постојањем дуга оштећеног нису упознати, при томе оно што доводи у сумњу одбрану окривљеног да се ради о постојећем дугу у износу од 10.000 евра јесте и чињеница да окривљени напамет прерачунава да је вредност некадашњег дуга од 10.000 марака сада 10.000 евра, јер су се у међувремену променили трошкови живота, те сам оцењује да му оштећени дугује управо износ од 10.000 евра, у ком делу одбрана није потврђена изведеним доказима.

Одлучне чињенице у погледу начина, места и времена извршења кривичног дела суд је утврдио на основу исказа сведока [REDACTED]

[REDACTED] из којих сагласно произлази да је окривљени [REDACTED] инсистирао на чињеници да се раскине уговор о закупу јавне површине закључен између ЈП „Дирекције за изградњу и уређење Панчева“ и кафетерије [REDACTED] и да је због тога вршио одређени притисак на лица из Градске управе, те да је на тај начин покушао да изврши утицај на друга лица, као и писмених доказа који потврђују наводе сведока, посебно записника о садржају комуникације од 06.08.2010.г. која садржи транскрипте разговора између окривљеног и [REDACTED]. Сведок [REDACTED] је у свом исказу истакао да је све до априла 2010.г. био запослен на месту шефа одељења грађевинске инспекције Града Панчева, да је био главни грађевински инспектор, да му је познато питање летње баште кафеа [REDACTED], да је о томе разговарао са окривљеним [REDACTED] и да је он по том питању био мало „досадан“, јер су више пута лично или путем телефона разговарали о проблему, када је окривљени инсистирао да инспекција ажурније реагује, такође је окривљени питао зашто се не поступа по решењима и зашто се баште за које постоје решења за уклањање не руше, па то је покушао да му објасни да је за то потребно ангажовати другу фирму. У тим разговорима је окривљени помињао и проблем баште кафеа [REDACTED], у том разговору је помињао и [REDACTED] из Дирекције за уређење града Панчева. На основу записника о садржају комуникације, утврђено је да је окривљени дана 14.05.2010.г., у 17:44:35 часова, и 21.05.2010.г., у 10:42:15 часова, водио разговор са [REDACTED] око питања уклањања баште кафеа [REDACTED], где се непосредно из транскрипта разговора види да је окривљени вршио притисак на [REDACTED] да изврши уклањање баште кафеа [REDACTED], који доказ је суд прихватио као неспоран имајући у виду да је исти прибављен у складу са одредбама ЗКП-а, на основу наредбе истражног судије Вишег суда у Панчеву КРИ.бр.6/10 строго пов од 11.05.2010.г., о надзору и снимању телефонских разговора према [REDACTED], а ради се о доказу

који је на сагласан предлог странака преслушан на главном претресу дана 14.02.2014.г., када је утврђена истоветност аудио записа са транскрипцијама у списима, због чега суд није доводио у сумњу овај доказ и исти је прихватио као неспоран доказ који указује да је окривљени вршио притисак на [REDACTED] да мимо законске процедуре да су се стекли услови за раскид напред наведених уговора о закупу јавне површине и на тај начин изврши уклањање баште кафеа [REDACTED]. Такође, сведок [REDACTED], која је до маја 2010.г., била секретар Секретаријата за урбанизам, грађевинске и стамбено комуналне послове и саобраћај, је потврдила да се у пролеће 2009.г., окривљени распитивао да ли [REDACTED] има одобрење за постављање летње баште и да ли иста може да се стави испред објекта који није у власништву власника кафеа, да је упутила окривљеног да је то могуће, али да је потребна сагласност свих станара објекта, такође да је о томе разговарала и са власником кафеа и саветовала га да прво прибави одобрење управе за један део баште који не прелази габарите, а потом да за други тражи сагласност свих станара и покрене поступак за проширење. Сведок [REDACTED], главни комунални инспектор-шеф одељења комуналне инспекције, наводи да је током марта месеца 2010.г., њега на службени телефон позвао окривљени [REDACTED], тада је питао да ли има сазнања да је летња башта кафеа [REDACTED] постављена на јавној површини и сугерисао да је ту башту неопходно уклонити и да је то неопходно учинити што пре. Сведок наводи да је након разговора са окривљеним, дао налог комуналном инспектору [REDACTED] да изађе на терен и записнички констатује стање, након чега је [REDACTED] сачинио записник и донео решење о уклањању дана 25.03.2010.г., које је у складу са законом уручено дана 26.03.2010.г., овлашћеном лицу, односно приступљено је качењу обавештења на пословни објекат. Објашњава да је након тога секретарица градског већа позвала сведока и рекла да је окривљени наложио да се њему достави фотокопија решења од 25.03.2010.г., што је сведок одбио да учини, јер се подаци из решења достављају у складу са законом. Потом наводи да га је позвао окривљени и питао шта се урадило по предмету и у том разговору је упutio окривљеног на секретара Секретаријата за инспекцијске послове [REDACTED], нашта је одговорио да он није више његов претпостављени, тако да више није имао контакта са окривљеним. Даље је објаснио да је у вези са поступањем у пролеће 2010.г., секретар [REDACTED] наложио да воде рачуна да ако власници летњих башти имају било какву документацију прво поступе према онима који немају никакву документу. У погледу поступања по пријави, сведок је објаснио и да је у случају кафетерије [REDACTED] поступио прво по пријави окривљеног односно онога што је изнео у телефонском позиву, па је сутрадан запримљена пријава грађана Његошеве улице поводом баште кафеа [REDACTED]. Такође, сведок наводи да не може да буде ниједи приватни инспектор и да је морао да поступа по важећим прописима, али је исто тако да је поступке окривљеног схватио као одређену врсту притиска. Исказ сведока [REDACTED] суд је у целости прихватио као истинит, обзиром да је исти сагласан како са исказом сведока [REDACTED], тако и писменим доказима. Решењем Секретаријата за инспекцијске послове Одељења за комуналне послове од 25.03.2010.г., наложено је ДОО [REDACTED] Панчево да у року од 24 часа уклони беправно постављену башту отвореног типа одређене димензије, док је на основу записника Секретаријата за инспекцијске послове Одељења за комуналне послове од 31.03.2010.г., утврђено је да је на лицу места од стране комуналног инспектора констатовано да је контролним прегледом утврђено да доо [REDACTED] није поступио по решењу комуналног инспектора од 25.03.2010.г., и уклонило беправно подигнуту летњу башту испред кафетерије [REDACTED] те је поднет захтев за покретање прекршајног поступка против ДОО [REDACTED] из Панчева дана 01.04.2010.г. Наведено решење, записник и захтев за покретање прекршајног поступка сачинио је [REDACTED], који је 2010.г., радио као комунални инспектор и који је у свом исказу објаснио да је основна делатност комуналног

инспектора контрола заузећа јавних површина, да је у конкретном случају поступао по службеној дужности и да на њега нико није вршио утицај, да су након доношења решења о уклањању дужни да у року од три дана изађу на терен и контатују да ли је по решењу поступљено, да се у конкретном случају десило да је дат налог да се башта уклони, али да је у међувремену прибављена дозвола те стога није дошло до уклањања баште, такође да му је његов непосредни старешина [REDACTED] рекао да се без обзира на праксу крене са захтевом и да се поступак доврши до краја. Сведок [REDACTED], комунални инспектор, потврдио је напред изнете наводе сведока и објаснио да му је окривљени у телефонском позиву рекао да треба да предузму радње да се уклони башта кафеа [REDACTED], одмах након разговора је обавестио шефа [REDACTED] који му је рекао да ништа не предузима, јер је управни поступак у току. Поново истог дана је њега назвао окривљени и почео да прича да башта мора да се уклони, нашта је сведок навео да не може да се меша јер случај води инспектор [REDACTED].

Сведок [REDACTED] је у свом исказу објаснио да се као Секретар секретаријата за инспекцијске послове бавио пословима летњих башти између осталог и кафеа [REDACTED] и да је то била основна надлежност инспекције у то време, да је окривљени од шефа комуналне инспекције [REDACTED] тражио предмет кафетерије [REDACTED], да је тог пролећа на колегијуму Секретаријата инспекцијских послова донета одлука да се свим летњим баштама које поседују макар једну од три потребна документа за њихово постављање одобри постављање али уз обавезу да измирују обавезе према градској управи и таква одлука је однета управо због буџета, тако 80 % од укупног броја летњих башти није испуњавало све услове који су били прописани општинским одлукама. Исказ сведока суд је прихватио обзиром да се и у делу где сведок наводи да је окривљени вршио притисак на комуналне инспекторе да предају и предмет на увид у целости поклапа са наводима сведока [REDACTED], због чега је суд наводе ових сведока прихватио као сагласне и веродостојне.

Одлучна чињеница да је окривљени од [REDACTED] као заменика ЈП „Дирекција за изградњу и уређење Панчева“ захтевао да се раскине уговор од 07.04.2010.г., суд је утврдио на основу решења инспекције који би му доставио [REDACTED], а што је потврђено и на основу садржаја комуникације између окривљеног и [REDACTED] од 06.08.2010.г., из разговора вођеног дана 14.05.2010.г., у 17:44:35 часова и дана 21.05.2010.г., у 10:42:15 часова, као и исказа [REDACTED] који је потврдио да окривљеног зна дужи низ година и да је исти у критично време покушавао код њега да се распита о раскиду наведеног уговора, међутим, како је пријатељ и са окривљеним и са оштећеним одмах га је „откачио“ поводом те теме и рекао да о габаритима закупа јавне површине води рачуна инспекција, такође је навео и да је о томе причао са [REDACTED] који је рекао да неки документ треба да стигне до њега, али се то није десило, с тим да је документ био задржан на писарницу Дирекције али до њега конкретно није дошао. Сведок је навео и да му је надимак [REDACTED], да закључени уговори између ЈП „Дирекције“ и ДОО [REDACTED] у погледу тога да ли башта прелази дозвољене габарите су у надлежности инспекције, јер ЈП „Дирекција“ закључује уговор о закупу јавне површине, води евиденцију уговора и врши наплату закупнине. Исказ сведока суд није прихватио у делу где наводи да окривљени [REDACTED] није вршио никакав притисак да раскине уговор између ЈП „Дирекције“ и ДОО [REDACTED] ценећи да је у том делу сведок био пристрасан, из разлога што је из садржине комуникације између окривљеног и [REDACTED] утврђено да је иницијатива окривљеног била усмерена управо на то да на основу решења инспекције, ЈП „Дирекција“ раскине уговор о закупу јавне површине. Иако се сведок [REDACTED] о

томе није посебно изјаснио, из чињенице коју овај сведок наводи да је окривљени покушао на ту тему да прича са њим, али да је овај одбио да то учини са образложењем да то није у надлежности Дирекције, суд је исказ сведока прихватио као истинит. Сведок [REDACTED], референт у ЈП „Дирекција“ је објаснио да процедура закључивања уговора подразумева да странке прво дођу код њега, да је потребно да се достави и техничка документација, да се након тога у економској и правној служби проверава валидност уговора, потом га потписују директори и враћају њему где странке долазе да уговор потпишу, то захтева да се уговор доставља и у зграду фирме у Змај Јовиној, том приликом се не сачињавају никакве доставнице или повратнице уговор саставља и доставља на потписивање правној служби, да се након тога уговор носи у Градску управу.

Чињеница да је окривљени од комуналног инспектора [REDACTED] захтевао да као дежурни инспектор одмах уклони летњу башту, суд је утврдио на основу исказа овог сведока који је у свему прихватио као тачан, будући да је сведок био искрен у свом казивању и да је његов исказ сагласан са исказима сведока [REDACTED] и [REDACTED].

Чињеница да је окривљени од [REDACTED] мимо законске процедуре затражио копију решења комуналне инспекције од 25.03.2010.г., као и да се летња башта уклони што пре, несумњиво је утврђена на основу исказа сведока [REDACTED], такође и [REDACTED] који је објаснио да члан Градског већа не може да захтева од другог Секретаријата ван свог ресора неко решење Градске управе, док је сведок [REDACTED] на сличан начин објаснио да члан Градског већа може да изврши увид у било који документ Градске управе, али да то мора да учини по одређеној процедури преко начелника Градске управе.

Увидом у одлуку о Градској управи Града Панчева „Службени листа Града Панчева“ бр.11 пд 24.11.2008.г., утврђено је да је чланом 15. Одлуке прописано да Секретаријат за привреду и економски развој обавља послове у вези са доношења програма за подстицање привредног развоја Града, послове у области развоја и унапређења угоститељства, занатства и трговине, уређује радно време одређених делатности и друге услове за њихов рад, док је чланом 17. Одлуке прописано да Секретаријат за инспекцијске послове обавља послове који се односе на инспекцијски надзор у грађевинској и комуналној области; у комуналној области комунална инспекција у обављању надзора контролише да ли се комуналне делатности обављају на начин утврђен законом, односно прописом донетим на основу закона, контролише стање комуналних објеката, да ли се комуналне услуге пружају у складу са утврђеним условима, наређује уклањање ствари и других предмета са јавних површина, ако су постављени противно донетим прописима Града, контролише извршавање утврђених обавеза и предузима мере за отклањање уочених недостатака. На основу наведених одредаба произлази да је област угоститељства само једним општим делом који се односи на уређивање и унапређење програма развоја угоститељских објеката на територији Града била у надлежности ресора окривљеног, док је конкретно питање да ли један угоститељски објекат поседује дозволу за постављање летње баште и у којој мери излази ван габарита у надлежности Секретаријата за инспекције послове. Имајући у виду наведено суд је прихватио исказ сведока [REDACTED] који се децидно изјаснио да је контрола летњих башти била у надлежности инспекције, а не ресорног секретаријата окривљеног. Сведок [REDACTED] је у свом исказу објаснио да су у надлежности ресорног секретаријата угоститељски објекти и да је окривљени на колегијумима Градског већа више пута износио проблематику кафетерије [REDACTED].

што је суд прихватио као тачно, јер из исказа сведока [REDACTED], такође произлази да је окривљени ову проблематику више пута излагао на колегијуму Градског већа. Међутим, радње окривљеног усмерене издавање дозволе, вршење надзора и контроле у погледу уклањања и рушења објекта, а о чему су се у својим исказима изјаснили сведоци [REDACTED].

Решењем Секретаријата за инспекцијске послове Одељења за комуналне послове од 25.03.2010.г., наложено је ДОО [REDACTED] Панчево да у року од 24 часа уклони бесправно постављену башту отвореног типа одређене димензије, на ово решење уложена је жалба Градском већу од стране пуномоћника [REDACTED] и [REDACTED], о којој је Градско веће на колегијуму одлучивало дана 14.05.2010.г., те питање које се постављало током поступка, а о чему се изјаснио сведок [REDACTED], да је окривљени на ходнику из списка предмета извукао доказе који би довели до тога да се жалба усвоји и решење о уклањању баште уклони, суд је нашао да наведена околност нема никаквог значаја на предмет поступка из разлога што о жалби одлучује већина чанова Градског већа, дакле веће као орган, па се тиме не може постављати питање одговорности једног лица. То посебно у ситуацији када други докази изведени током поступка не потврђују наводе сведока.

Из уговора о закупу дела јавне површине број 18-67/2010 од 06.04.2010.г., закљученог између ЈП „Дирекција за изградњу и уређење Панчева“ и ДОО [REDACTED] утврђено је да је ЈП „Дирекција“ Панчево дала на привремено коришћење део јавне површине и на тротоару у површини од 37,04 м² на одређено време од дана закључења уговора до 31.10.2012.г. Из уговора о закупу дела јавне површине број 18-67/2010 од 27.05.2010.г., закљученог између ЈП „Дирекција за изградњу и уређење Панчева“ и ДОО [REDACTED] утврђено је да је ЈП „Дирекција“ Панчево дала на привремено коришћење део јавне површине и на тротоару у површини од 26,96 м² на одређено време од дана закључења уговора до 31.10.2012.г. Наведене уговоре суд је ценио и прихватио као исправе на чију садржину није било примедби од стране учесника поступка. У погледу предметних уговора у својим исказима су се изјаснили како оштећени [REDACTED], тако и сведок [REDACTED], односно о самом поступку који је претходио закључењу уговора о закупу јавне површине за летњу башту кафеа [REDACTED]. Увидом у решење Секретаријата за инспекцијске послове одељење грађевинске инспекције од VIII -27-354-166/2010 22.04.2010.г., утврђено је да је дана 22.04.2010.г., наређено ДОО [REDACTED] из Панчева да у року од 15 дана од дана уручења решења поруши два преградна зида којима је преграђен простор испред пословног објекта ДОО [REDACTED].

У свом исказу сведок [REDACTED] се изјаснила да је била упозната за проблематиком баште кафеа [REDACTED] да је о томе окривљени износио предлоге на колегијуму градског већа, да је на колегијуму дана 14.05.2010.г., одлучивано о жалби ДОО [REDACTED] која је одбијена, да је чак сигурна да је по овом питању [REDACTED] упутио притужбу јер се жалио у своје име и име инспектора да је [REDACTED] претио и вршио притисак на њих. Сведок [REDACTED] такође у свом исказу наводи да је окривљени [REDACTED] проблем баште кафеа [REDACTED] износио на колегијуму Градског већа када је инсистирао да се раскине уговор јер је летња башта постављена мимо услова из уговора и без претходног одобрења. Такође, сведок је навео да је окривљени могао као члан градског већа да изврши увид у предмет градске управе, међутим тако нешто је могао да уради једино преко начелника градске управе. Сведок износи да је према његовом сазнању окривљени од [REDACTED] начелника комуналне инспекције тражио копију решења којим је наложено уклањање баште. Суд

је ценио и исказ сведока [REDACTED] који је навео да познаје окривљеног, да су били заједно чланови градског већа и да су делили канцеларију, да је тако упознат да је окривљени проблематику нелегално постављене баште износио на колегијуму градског већа, да угоститељски објекти спадају у његову надлежност, да се сећа да је износио и проблематику око предметне баште кафеа [REDACTED] и да су на том колегијуму присуствовали [REDACTED].

Чињеница да сведоци [REDACTED], сагласно указују да је окривљени на седницама Градског већа износио проблематику летње баште кафеа [REDACTED], да је инсистирао да се уговор између ЈП „Дирекције“ и именованог раскине, јер нису испуњени услови из уговора, указује да окривљени јесте у конкретном случају користио свој утицај да по сваку цену предметни уговор раскине, што се неспорно утврђује и из записника о садржају комуникације од 06.08.2010.г. Оно што је од значаја јесте да се у конкретном случају не ради о савесној бризи за поштовање закона и прописа о постављању летње баште, јер је очигледно да окривљени својим поступањем од момента када се обраћао [REDACTED] да пренесу оштећеном [REDACTED] да дугује 10.000 евра, до касније утицаја на надлежне службе Града Панчева, инспекцијске огране и ЈП „Дирекцију“ да по сваку цену онемогуће поступак добијања сагласности и тиме спрече оштећеног [REDACTED] да користи део јавне површине.

Одлучне чињенице у вези начина, места и времена кривичног дела из става 4 чињеничног стања суд је утврдио на основу дописа [REDACTED] Београд од 07. новембра 2011.г. са фотокопијом уговора о закупу сефа закључен 21. јула 2006.г. између наведене банке – пословне јединице Панчево и [REDACTED], фотокопије руковања сефом, Извештаја о имовини и приходима поднет Агенцији за борбу против корупције од 30.01.2010.г., где су садржани подаци о имовини и приходима за које је у складу са Законом функционер у обавези да поднесе и чије испуњење омогућава транспарентно вршење функције и јачање поверења јавности у институције државе и носиоце јавних функције, где је између осталих података окривљени пријавио непокретну и покретну имовину коју поседује као и депозит у Банци [REDACTED] у Панчеву износ од 10.000 евра чији је депонент окривљени и на име потраживања 15.000 евра по основу позајмнице пријатељу без рока. Међутим, увидом у потврду о привремено одузетим предметима ПУ Панчево број 101/10 од 14.06.2010.г., утврђено је да је од окривљеног [REDACTED] приликом претресања сефа у Банци [REDACTED] број 51 који користи, привремено одузет ефективни новац у укупном износу од 226.350 евра у различитим апоенима ближе побројаних у наведеној потврди. Наведеном претресању сефа присуствовали су браниоци окривљени адвокат [REDACTED], који су потписали потврду као и окривљени [REDACTED] без стављања примедбе на поступак отварања сефа, па како је потврда издата у складу са одредбама закона иста је прихваћена као јавна исправа неспорне садржине. Имајући у виду напред наведене чињенице, да је окривљени у сефу који је отворио и користио на своје име држао износ од 226.350 евра који му је према потврди привремено одузет, а да је у Извештају о имовини и приходима од 30.01.2010.г., пријавио депозит од 10.000 евра у Банци [REDACTED], суд је извео несумњив закључак да окривљени није пријавио сву имовину за 2009.г., као функционер локалне самоуправе. Оно што је од значаја јесте да други изведени докази током поступка и то испитани сведоци, писмени докази о продаји наслеђене непокретности окривљеног, не доводе у питање чињеницу да окривљени није пријавио имовину коју је био дужан да пријави, при чему није од значаја питање власништва над имовином, посебно у ситуацији када окривљени у сефу који је отворен и користи на своје име држи новац у износу много већем од оног који је

пријавио, па се питање власништва над истим новцем не може ни постављати, јер је без обзира на то постојала дужност окривљеног као функционера да исти пријави Агенцији за борбу против корупције.

Суд је ценио и исказ сведока [REDACTED], који је навео да је [REDACTED] позајмио износ од 11.500 марака, да је о томе сачинио признаницу и да му је исти износ вратио после пар година, те да исто тако зна да је [REDACTED] позајмио [REDACTED] износ од 10.000 марака, али да је оштећени прогласио мораторијум над враћањем дугова и да зато окривљеном дуг није враћен. Међутим, у вези са другим доказима из којих не произлази да окривљени дугује оштећеном наведени износ, посебно када окривљени истиче у својој одбрани да оштећени [REDACTED] дугује противвредност овог износа у висини од 10.000 евра, суд није прихватио наводе сведока [REDACTED] и исте је оценио као пристрасне.

Исказ сведока [REDACTED], којој је окривљени зет, где наводи да је дуго времена била у вези са [REDACTED] и да је од њега чула да дугује окривљеном 10.000 евра суд је оценио као пристрасан и дат са намером да се погодује окривљеном у поступку.

Суд је ценио исказ сведока [REDACTED] који се изјаснио о пословању окривљеног у фирми [REDACTED] и о томе како је исти улагањем у заједнички посао остварио одређену зараду, и нашао да исказ сведока није од значаја из разлога што предмет поступка није утврђивање порекла имовине окривљеног, веће чињеница да ли је или не пријавио своју имовину као функционер у складу са Законом. На исти начин суд је ценио и исказ мајке окривљеног [REDACTED], која се такође изјашњавала о пореклу и начину на који је окривљени стекао своју имовину.

Исказ сведока [REDACTED] која је навела да нема никаква сазнања о односима између [REDACTED], нити о било каквој позајмици, суд је оценио да није од битног значаја, јер сведок не располаже сазнањима од значаја предмет поступка.

Суд је ценио исказ сведока [REDACTED] и нашао да исти није од значаја за предмет поступка те да је дат са циљем да се дискредитује сведок [REDACTED], јер овај сведок не поседује сазнања која су од значаја за утврђивање одлучних чињеница.

Одбијени су доказни предлози ВЈТ Панчево да се прибаве писмена од комуналне инспекције града Панчево и Секретаријата за урбанизам, грађевинске и стамбено комуналне услуге града Панчево, као и предлог браниоца оптуженог да се уврсти у списе изјава сведока [REDACTED], ово из разлога што веће сматра да је ствар довољно расправљена да се може донети одлука, да су предлози уперени на одуговлачење поступка а да се прибављање ових писмена које је ВЈТ предложио ништа посебно не би добило у вези кривичних дела која се стављају на терет окривљеног која се односе на кривично дело трговина утицајем из чл. 366 ст. 1 КЗ. Изјава сведокиње [REDACTED] која је оверена пред судом под бројем Ов I бр. 210919/13 а чије је саслушање од стране овог већа већ два пута одбијено је очигледно уперена на одуговлачење поступка.

Одбијен је предлог одбране да се саслушају сведоци [REDACTED], обзиром да се саслушањем ових сведока

пољопривреде Београд, а када је то одбио да учини, потом и посредно преко сведока [REDACTED], све како би дао позитивно мишљење да је Институт испунио одредбе уговора о изradi „Стратегије развоја пољопривреде и агроиндустрије на подручју општине Панчево“ и сагласност да се средства у износу од 1.000.000,00 динара на име остатка уговорене цене са рачуна Општине исплате Институту, а када је поново оштећени [REDACTED] одбио да наведени износ преда окривљеном исти је наставио да опструише и онемогућава исплату преосталог новца Институту. Из исказа сведока, је несумњиво утврђено и да иако је за исплату новца из буџета једини овлашћен и одговоран градоначелник Града Панчева, без позивитног мишљења и сагласности члана Градског већа задуженог за одређено подручје, новац неће аутоматски бити исплаћен доношењем решења о исплати од стране градоначелника, будући да предлог решења о исплати, саставља и доставља градоначелнику надлежан секретаријат, а предлог таквог решења између осталог поред обрађивача, секретара секретаријата, начелника управе потписује и одобрава члан градског већа задужен за одређену област. Сходно томе, окривљени је располагао таквом врстом овлашћења да је од његове сагласности зависило када ће предлог решења о исплати преостале накнаде по уговору о изradi Стратегије бити упућен градоначелници на одлучивање, од чега посредно зависи доношење одлуке градоначелника о исплати износа, јер по утврђеној процедури, без сагласности ресорног члана већа обрађени материјал се не доставља градоначелници на разматрање. У прилог томе је и исказ сведока [REDACTED]. У погледу психичког односа окривљеног према извршеном кривичном делу, суд је нашао да је исти поступао са директним умишљајем јер је знао и био свестан свог дела, био је способан да схвати његов значај и био је у могућности да управља својим поступцима, јер је знао да захтевањем поклона како би извршио службену радњу коју је дужан да изврши, врши кривично дело примања мита, што је и хтео, иако је знао је исто забрањено.

Правном оценом утврђеног чињеничног стања суд је нашао да су се у радњама окривљеног стекли сви битни елементи бића два кривична дела трговина утицајем из чл. 366 ст. 1 и ст. 3 у покушају у смислу чл. 30 Кривичног законика, па како суд није нашао околности које би искључиле кривицу окривљеног у односа на оба кривична дела, истог је огласио кривим као у изреци пресуде. Одредбом чл. 366 у ст.1 КЗ предвиђено је да се радња извршења кривичног дела састоји у захтевању или примању награде или какве друге користи за себе или другог у циљу посредовања да се непосредно или преко трећег лица изврши или не изврши нека службена радња. Посредовање треба да се изврши коришћењем свог службеног или друштвеног положаја или стварног или претпостављеног утицаја. За постојање кривичног дела није потребно да је до посредовања дошло, већ је довољно да је учинилац захтевао или примио награду или какву другу корист. При томе је код овог облика нужно да се посредовање односи на неку службену радњу која је сама по себи дозвољена. У конкретном случају, на основу свих доказа изданих током поступка, утврђено је да је окривљени користећи свој службени положај члана Градског већа града Панчева за подручје Привреде и економског развоја, посредно преко [REDACTED] за које је знао да заступају оштећеног [REDACTED], власника кафетерије [REDACTED] у Панчеву рекао и замолио их да оштећеном [REDACTED] пренесу да му [REDACTED] дугује 10.000 евра, да му је познато да има проблеме са нелегалним објектима тј. баштама, да треба да пази шта ради, што су они и учинили с тим да је [REDACTED] одбио да преда 10.000 евра знајући да ништа не дугује окривљеном [REDACTED] већ да је то покушај [REDACTED] да се домогне износа од 10.000 евра како би му на неки начин помогао у добијању дозвола за баште свог кафића [REDACTED]. Одредбом чл. 366 ст. 3 КЗ прописан је тежи облик кривичног дела трговина утицајем где се захтева да се

према налажењу суда не би допринело другачијем утврђењу чињеница од значаја за одлуку у овој кривичној ствари.

Одбрану окривљеног [REDACTED] који је током поступка изнео да је тачно да је био у канцеларији адвоката [REDACTED] и да је тамо износио чињенице о дугу који оштећени [REDACTED] има према њему, суд је прихватио обзиром да је одбрана потврђена исказима сведока [REDACTED]. Међутим, у преосталом делу одбрана окривљеног где негира извршење кривичних дела која су му стављена на терет, суд није прихватио, јер одбрана окривљеног није потврђена другим изведеним доказима током поступка, што је кроз оцену доказа детаљно образложено који докази потврђују супротне наводе окривљеног. Околност на коју упућује окривљени да се са шпрезентацијом „Стратегије развоја“ која је одржана током јануара или фебруара месеца 2009.г., каснило већ шест месеци, да нису постојале објективне околности за кашњење, да је у истој било недопустивих грешака, што је све оправдавало снижење износа који треба платити, суд није прихватио као истиниту, с обзиром да из писмених доказа у које је суд имао увид током поступка произлази да је наведено снижење износа било неосновано и противно уговору, о чему се правобранилаштво изјаснило у свом мишљењу. Такође, супротно одбрани, чињеница да је окривљени располагао службеним овлашћењима као члан градског већа и да је иста користио како би опструисао и одуговлачио поступка такође произлази из писмених доказа и исказа сведока салушаних током поступка. Из исказа оштећеног [REDACTED] и [REDACTED], супротно наводима окривљеног, произлази и да је окривљени вршио притисак на оштећеног захтевајући поклон у износу од 200.000,00 динара како исплатио преостали износ Институту по Уговору. Наводи одбране окривљеног да од оштећеног [REDACTED] није захтевао износ до 10.000 евра како би му помогао око легализације баште, већ да су дежурни инспектори утврдили да је башта кафеа [REDACTED] нелегална и да са тим окривљени нема везе, суд није прихватио као тачне јер из исказа салушаних сведока током поступка, те садржине комуникације између [REDACTED] од 06.08.2010.г., произлази да је окривљени користећи свој положај вршио утицај на сведоке. Одбрана окривљеног где износи податке о свом наследству и на који начин је дошао до новца који се налази у његовом сефу Банке суд је ценио, међутим иста није од значаја јер предмет кривичног дела није доказивање порекла имовине већ само непријављивање имовине функционера, те није предмет поступка утврђивање основа стицања имовине.

Правном оценом овако утврђеног чињеничног стања суд је нашао да су се у радњама окривљеног стекли сви битни елементи бића кривичног дела примања мита из чл. 368 ст. 1 Кривичног законика, па како није нашао околности које би искључиле кривицу окривљеног истог је огласио кривим за учињено кривично дело. Наиме, одредбом чл. 367 ст. 1 КЗ предвиђена је радња извршења кривичног дела мита, која се састоји у захтевању или примању поклона или друге користи, или у примању обећања поклона или друге користи да се у оквиру свог службеног овлашћења изврши службена радња која би се морала извршити или да се не изврши службена радња која се не би смела извршити. Од значаја за постојање овог кривичног дела је својство субјекта кривичног дела, будући да се захтева да исти може бити само службено лице. Такође, захтева се да службено лице буде овлашћено да предузима радње због којих се мито прима односно да су оне из оквира његових овлашћења. У конкретном случају, на основу доказа изведених током поступка, суд је несумњиво утврдио да је окривљени [REDACTED], као члан Градског већа града Панчева задужен за подручје Привреде и економској развоја, захтевао поклон у новцу у износу од 200.000,00 динара најпре од оштећеног [REDACTED] помоћника директора за привреду у Институту за економику

посредује са циљем вршења службене радње која се не би смела извршити, или се посредује да се не изврши службена радња која се не би смела извршити, или се посредује да се не изврши службена радња која би се морала извршити. У погледу радње извршења је такође потребно да је дошло до посредовања односно радња се састоји у противзаконитом посредовању. У конкретном случају утврђено је да је окривљени покушао да посредује да се изврши службена радња која се не би смела извршити и да се не изврши службена радња која би се морала извршити, тако што је на начин како је то описано у чињеничном стању, у одређеном временском периоду од [REDACTED], захтевао да мимо законске процедуре, захтевао да ова лица предузму одређене радње, што исти нису пристали да учине, због чега је кривично дело остало у покушају у смислу чл. 30 КЗ. У погледу психичког односа окривљеног према извршеном кривичном делу, суд је нашао да је исти поступао са директним умишљајем јер је знао и био свестан свог дела, био је способан да схвати његов значај и био је у могућности да управља својим поступцима, јер је знао да коришћењем свог службеног положаја и утицаја који има може да утиче на друга лица да у складу са законом, али и мимо законске процедуре изврше одређену службену радњу, што је и хтео, а знао је да је његово дело забрањено.

Правном оценом утврђеног чињеничног стања суд је нашао да су се у радњама окривљеног стекли сви битни елементи бића кривичног дела непријављивање имовине или давање лажних података о имовини из чл.72 Закона о Агенцији за борбу против корупције, па како није нашао околности које би искључиле кривицу окривљеног истог је огласио кривим за учињено кривично дело. Законом о Агенцији за борбу против корупције предвиђа се која лица и под којима условима су дужна да пријаве порекло своје имовине. Како окривљени [REDACTED] као функционер локалне самоуправе изабран за члана Градског већа града Панчева, то није учинио за 2009.г., а што је по овом закону био дужан да учини до 31.01.2010.г., суд је истог огласио кривим за учињено кривично дело. При томе, за постојање овог кривичног дела није од значаја чињеница да ли је и како окривљени дошао до одређене имовине, већ ће кривично дело постојати самим непријављивањем имовине, без обзира на њено порекло, које се у складу да прописима утврђује у законом одређеној процедури, што није био предмет овог поступка.

Приликом одлучивања о врсти и висини санкција суд је на страни окривљеног узео у обзир све околности прописане одредбом чл. 54 КЗ па је као олакшавајуће околности ценио чињеницу да окривљени до сада није био кривично осуђиван, да је породични човек, ожењен, отац троје млдб. деце, да је без непокретне имовине и покретне имовине веће вредности, да је својим држањем током поступка једним делом допринео утврђивању чињеничног стања, док отежавајуће околности није нашао, па је имајући у виду наведено окривљеном за кривично дело примање мита утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, за кривично дело трговина утицајем казну затвора у трајању од 2 (два) месеца, за кривично дело трговина утицајем, у покушају у смислу чл. 30 КЗ казну затвора у трајању од 3 (три) месеца, за кривично дело непријављивање имовине или давање лажних података о имовини из чл.72 Закона о Агенцији за борбу против корупције, казну затвора у трајању од 3 (три) месеца, па је применом одредбе чл. 60 КЗ суд окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у уверењу да ће се на окривљеног изреченом јединственом казном довољно убедљиво утицати да се у будуће уздржи од вршења оваквих и сличних кривичних дела као и да ће у оваквој ситуацији бити у потпуности испуњена општа сврха кривичних санкција предвиђена одредбом чл. 4 КЗ као и општа сврха кажњавања предвиђена одредбом чл. 42 КЗ.

Суд је разматрао предлог ВЈТ Панчево да се према окривљеном [REDACTED] изрекне мера забране вршења позива, дужности и делатности из чл. 85 КЗ, али је нашао да у смислу чл. 85 КЗ којим је прописано да суд може учиниоцу кривичног дела забранити вршење одређеног позива, одређене делатности или свих или неких дужности везаних за располагање, коришћење, управљање или руковање туђом имовином или за чување те имовине, ако се оправдано може сматрати да би његово даље вршење такве делатности било опасно, нису успуњени услови за изрицање ове мере, јер је окривљени незапослено лице и не врши функцију коју је вршио у време кривичног дела, па како изрицање мере у смислу овог члана није обавезно, суд је ценио да је предлог ВЈТ Панчево неоснован.

Оштећени [REDACTED] из Панчева кога заступа адвокат [REDACTED] из Панчева је са својим имовинско правним захтевом упућен на парницу.

Обавезан је оптужени [REDACTED] да на име паушала плати буџетским средствима суда износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана по правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Записничар
Маријана Бурјан

Судија
Никола Медаковић с.р.
зто

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде може се изјавити жалба у року од 8 дана од дана пријема писменог отправака исте Апелационом суду у Београду, а путем овог суда.

ДНА:

1. ВЈТ Панчево на КТ

2. [REDACTED]
5. [REDACTED]
6. [REDACTED]
7. [REDACTED]
8. [REDACTED]

кал. 06.04.2014.

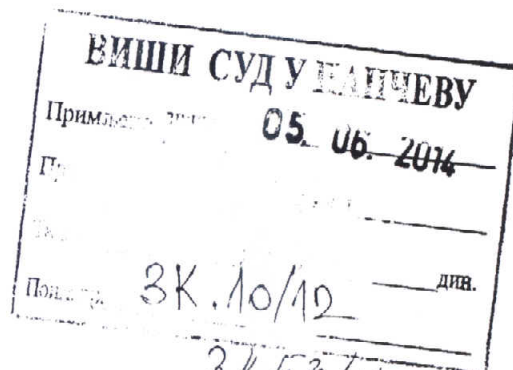
Судија

ЕКС. 19.03.2014.

П.2.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 552/14
Дана 22.05.2014. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Синише Важића, председника већа, Омера Хаџиомеровића и Јасмине Васовић, чланова већа, уз учешће судског саветника Катарине Мајачић, у кривичном поступку према окривљеном [REDACTED], због кривичног дела примање мита из члана 367 став 2 КЗ-а и др., одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Панчеву и бранилаца окривљеног [REDACTED], адвоката [REDACTED], изјављеним против пресуде Вишег суда у Панчеву К.бр.10/12 од 25.02.2014.године, на седници већа одржаној дана 22.05.2014.године, у присуству окривљеног [REDACTED] и његових бранилаца [REDACTED], а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Београду, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ПОВОДОМ изјављених жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Панчеву и бранилаца окривљеног [REDACTED] адвоката [REDACTED], а по службеној дужности, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Панчеву К.бр.10/12 од 25.02.2014.године и то тако што Апелациони суд у Београду окривљеног [REDACTED], због извршења кривичног дела непријављивање имовине или давање лажних података о имовини из члана 72 Закона о агенцији за борбу против корупције, за које дело је оглашен кривим првостепеном пресудом, применом одредбе члана 4, 42, 43, 45 и 54 КЗ-а **ОСУЂУЈЕ НА КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 3 (три) МЕСЕЦА**, док се у односу на ово кривично дело жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Панчеву и бранилаца окривљеног [REDACTED], адвоката [REDACTED], **ОДБИЈАЈУ КАО НЕОСНОВАНЕ.**

УСВАЈАЊЕМ жалби бранилаца окривљеног [REDACTED] адвоката [REDACTED], **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Панчеву К.бр.10/12 од 25.02.2014.године и то у делу у коме је окривљени [REDACTED] сглашен кривим због извршења кривичног дела примање мита из члана 367 став 2 КЗ-а, кривичног дела трговина утицајем из члана 366 став 1 КЗ-а и кривичног дела трговина утицајем из члана 366 став 3 КЗ-а у покушају у смислу члана 30 КЗ-а и у том делу се предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К.бр.10/12 од 25.02.2014.године окривљени [REDACTED] оптужен је кривим због извршења кривичног дела примање мита из члана 367 став 2 КЗ-а, кривичног дела трговина утицајем из члана 366 став 1 КЗ-а, кривичног дела трговина утицајем из члана 366 став 3 у покушају у смислу члана 30 КЗ-а, као и због извршења кривичног дела непријављивање имовине или давање лажних података о имовини из члана 72 Закона о агенцији за борбу против корупције, те је суд оптуженом утврдио појединачне казне и то за кривично дело примање мита из члана 367 став 2 КЗ-а казну затвора у трајању од десет месеци, за кривично дело трговина утицајем из члана 366 став 1 КЗ-а казну затвора у трајању од два месеца, за кривично дело трговина утицајем из члана 366 став 3 у покушају у смислу члана 30 КЗ-а казну затвора у трајању од три месеца и за кривично дело непријављивање имовине или давање лажних података о имовини из члана 72 Закона о агенцији за борбу против корупције казну затвора у трајању од три месеца. На основу члана 367 став 2 КЗ-а, члана 366 став 1 КЗ-а, члана 366 став 3 у смислу члана 30 КЗ-а и члана 72 Закона о агенцији за борбу против корупције, те применом одреба члана 4, 5, 22, 23, 42, 43, 45, 46, 56 и 60 КЗ-а, првостепени суд је окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године. Оштећени [REDACTED], кога заступа адвокат [REDACTED] из Панчева, је упућен да свој имовинско-правни захтев оствари у парници. Обавезан је оптужени да на име паушала плати буџетских средствима суда износ од 10.000,00 динара све у року од 15 дана од дава правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавили:

- јавни тужилац Вишег јавног тужилашта у Панчеву због одлуке о кривичној санкцији - казни из члана 441 став 1 ЗКП-а, са предлогом да Апелациони суд у Београду као другостепени побијану пресуду Вишег суда у Панчеву К.бр.10/12 од 25.02.2014.године преиначи тако што ће окривљеном изрећи казну затвора у дужем временском трајању,

- бранилац окривљеног [REDACTED], адвокат [REDACTED] због битне повреде одреба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, као и због одлуке о кривичним санкцијама и другим одлукама са предлогом да Апелациони суд у Београду пресуду Вишег суда у Београду К.бр.10/12 од 25.02.2014.године у целости преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или да пресуду укине у целости и врати првостепену суду на поновно одлучивање,

- бранилац окривљеног [REDACTED], адвокат [REDACTED], због битне повреде одреба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду

нападнуту пресуду у потпуности преиначи и окривљеног по свим тачкама ослободи од оптужбе или да предметну пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање. Сходно одредби члана 447 став 2 ЗКП-а, ставила је захтев да буде обавештена о седници већа пред другостепеним судом.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је поднеском Ктж.бр.570/14 од 22.04.2014.године предложио да се жалба јавног тужиоца усвоји а жалбе бранилаца окривљеног одбију као неосноване и првостепена пресуда преиначи сходно тужиоцевом жалбеном предлогу.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у присуству окривљеног [REDACTED], његових бранилаца адвоката [REDACTED], а у одсуству уредног обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Београду. Након разматрања списка предмета, као и навода и предлога из изјављених жалби, имајући у виду и предлог Апелационог јавног тужиоца у Београду, те након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде.

Жалбом браниоца окривљеног, адвоката [REDACTED], побија се првостепена пресуда у тачки 4 изреке пресуде због битне повреде одредаба кривичног поступка, тако што се истиче да постоји очигледна супротстављеност у погледу одлучних чињеница које су наведене у изреци и њиховог описа у образложењу нападнуте пресуде.

Супротно изнетим жалбеним наводима, по оцени Апелационог суда у Београду, првостепена пресуда не садржи битну повреду одредаба кривичног поступка у делу који се односи на тачку 4 изреке пресуде, имајући у виду да је првостепени суд одлучне чињенице у погледу кривичног дела непријављивање имовине или давање лажних података о имовини из члана 72 Закона о борби против корупције, правилно и потпуно утврдио, те је за своје закључке дао јасне и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и веће овог суда.

Жалбама бранилаца окривљеног, побија се првостепена пресуда у овом делу и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, тако што се оспорава оцена суда о изведеним доказима и то оцена исказа сведока [REDACTED], сведока [REDACTED], уговора овереним код Општинског суда у [REDACTED] о продаји земљишта и износу новца који је продајом остварен, као и неприхватање одбране окривљеног у овом делу, те су оспорени и чињенични и правни закључци првостепеног суда.

Супротно изнетим жалбеним наводима, по оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је правилно и потпуно утврдио чињенично стање у

делу који се односи на тачку 4 изреке првостепене пресуде, и то на основу доказа које је извео и правилно оценио. Овакво чињенично стање, правилно је првостепени суд утврдио из депозита [REDACTED] Београд од 07.11.2011. године са фотовописом уговора о закупу сефа који је закључен 21.07.2006. године између наведене банке – Поштовне јединице Панчево и [REDACTED] извештаја о имовини и приходима који је поднет Агенцији за борбу против корупције од 30.01.2010. године и потврде о привремено одузетим предметима ЦУ Панчево од 14.06.2010. године, које доказе је ценио како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности, а у склопу одбраног окривљеног.

Наиме, првостепени суд на основу Извештаја о имовини и приходима које је поднет Агенцији за борбу против корупције од 30.01.2010. године, утврдио да је окривљени, између осталог, пријавио непокретну и покретну имовину коју поседује као и депозит у банци [REDACTED] у Панчеву на износ од 10.000 евра, чије је депонент окривљени и на име потраживања 15.000 евра по основу позајмнице пријатељу без рока, док је увидом у потврду о привремено одузетим предметима ЦУ Панчево од 14.06.2010. године утврђено да је од окривљеног приликом претресања сефа у банци [REDACTED] број 51 који користи, привремено одузет ефективни новац у укупном износу од 226.350 евра у различитим апоенима који су ближе побројани у наведеној потврди. Имајући у виду утврђене чињенице, односно да је окривљени у сефу који је отворио и користио на своје име држао износ од 226.350 евра који му је према наведеној потврди привремено одузет, а да је у извештају о имовини и приходима од 30.01.2010. године пријавио депозит од 10.000 евра у банци [REDACTED], правилно је првостепени суд извео несумњив закључак да окривљени није пријавио сву имовину за 2009. годину као функционер локалне самоуправе.

С тим у вези, као неосновани су оцењени жалбени наводи браћулаца окривљених којима се истиче да је сведок [REDACTED], мајка окривљеног, објаснила порекло новца, да новац припада њој на основу продатих непокретности које је наследила иза свог покојног супруга, уз 10.000 марака који није добила по основу наслеђа, а који новац је чувала у сефу свога сина, те да је њен исказ сведока поткрепљен исказом сведока [REDACTED], као и уговором овереним код Општинског суда у [REDACTED] о продаји наведеног земљишта и износу новцу који је продајом остварен.

Наиме, правилан је закључак првостепеног суда да други изведени докази током поступка и то изпитани сведоци, као и писмени докази о продаји наслеђене непокретности окривљеног, не доводе у питање чињеницу да окривљени није пријавио имовину коју је био дужан да пријави, при чему и по оцени Апелационог суда у Београду, није од значаја питање власништва над имовином, посебно у ситуацији када окривљени у сефу који је отворен и користи на своје име држи новац у износу много већем од онога који је

пријавио, па се питање власништва над истим новцем не може ни постављати јер је без обзира на то, постала дужност окривљеног као функционера да исти пријави Агенцији за борбу против корупције.

Сходно наведеном, правилно је првостепени суд исказ сведока [REDACTED] оценио као исказе који нису од значаја, имајући у виду да предмет поступка није утврђивање порекла имовине окривљеног, већ чињеница да ли је или није пријавио своју имовину као функционер у складу са законом.

На овако правилно и потпуно утарђено чињенично стање у делу који се односи на тачку 4 изреке првостепене пресуде, правилно је првостепени суд применио кривични закон када је нашао да су се у радњама окривљеног ближе описане у тачки 4 изреке првостепене пресуде, стекли сви битни елементи бића кривичног дела непријављивање имовине или давање лажних података о имовини из члана 72 Закона о Агенцији за борбу против корупције.

Имајући у виду да су браниоци окривљеног и јавни тужилац, изјавили жалбе у делу који се односи на казну, Апелациони суд у Београду је испитао првостепену пресуду у делу одлуке о казни у односу на кривично дело непријављивање имовине или давање лажних података о имовини из члана 72 Закона о Агенцији за борбу против корупције, те је нашао да су изјављене жалбе у овом делу неосноване.

Наиме, по оцени Апелационог суда у Београду, приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, правилно је првостепени суд ценио све околности које су предвиђене одредбом члана 54 КЗ, а које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана, а њена висина правилно одмерена. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног, правилно је првостепени суд ценио чињеницу да окривљени до сада није осуђиван, да је породичан човек, ожењен, отац троје малолетне деце, да је својим држањем током поступка једним делом допринео утврђивању чињеничног стања, док отежавајућих околности на страни окривљеног није нашао.

Имајући у виду утврђене олакшавајуће околности на страни окривљеног, ценећи при том и степен кривице окривљеног, јачину повреде заштићеног добра, тежину извршеног кривичног дела, као и ранији живот окривљеног и његове личне прилике, Апелациони суд у Београду је окривљеног за кривично дело непријављивање имовине или давање лажних података о имовини из члана 72 Закона о Агенцији за борбу против корупције, за које дело је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) месеца.

По оцени Апелационог суда у Београду, ефективном казном затвора у наведеном трајању, ће се на окривљеног у довољној мери утицати да убудуће не

чини кривична дела, те ће се истовремено утишати и на друге да не чине кривична дела, чиме ће се у потпуности остварити сврха кажњавања предвиђена одредбама члана 42 КЗ, у складу опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

По имену апелационог суда у Београду, основано се жалбама бранилаца окривљеног побија првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и става 2 тачке 2 истог члана ЗКП-а у делу који се односи на тачку 1 и 3 изреке пресуде, имајући у виду да је изрека пресуде у овом делу неразумљива, као и да пресуда у том делу нема разлога, односно да у њој нису наведени разлози о одлучним чињеницама који су предмет доказивања, а они који су наведени су потпуно нејасни и у знатној мери противречни, из којих разлога се за сада ни чињенично стање у побијаној пресуди у овом делу, не може прихватити као правилно и потпуно утврђено те је укидање првостепене пресуде у делу који се односи на тачку 1, 2 и 3 изреке пресуде, било чувано у смислу одребе члана 458 ЗКП-а.

Наиме, у тачки 1 изреке пресуде, првостепени суд је окривљеном ставио на терет да је у временском периоду од маја 2009. године до почетка маја 2010.године захтевао поклон у новцу, да у оквиру свог службеног овлашћења изврши службену радњу коју би морао извршити, а како би дао позитивно мишљење да је Институт испунио одредбе уговора о изради „Стратегије развоја пољопривреде и агроиндустрије на подручју општине Панчево“, те након што је оштећени поново одбио да преда захтевану награду, настајно да опструираше и онемогућава исплату преостале исплате новца Институту. Међутим, основано се жалбама бранилаца окривљеног истиче да је изрека пресуде у овом делу неразумљива, имајући у виду да се не види којим је то службеним радњама окривљени остварио биће кривичног дела из тачке 1 диспозитива пресуде, будући да изрека пресуде не садржи јасан опис радњи извршења кривичног дела које се окривљеном ставља на терет у делу који се односи на давање позитивног мишљења, а који чињеница је од значаја како би се утврдило постојање законског обележја кривичног дела примање мита из члана 347 став 2 КЗ-а. Такође, у изреци пресуде се наводи да је окривљени „наставио да опструираше и онемогућава исплату преосталог новца институту све до 07.05.2010.године“, али се не наводи којим је то радњама окривљени опструисао и онемогућавао исплату преосталог новца, нарочито у периоду од јануара до маја 2010.године, а имајући у виду радње које је окривљени у том периоду предузимао.

Ово стога што је увилом у писмену документацију у списима предмета утврђено да је дана 05.06.2009.године Градска управа града Панчево, Секретаријат за привреду и економски развој, градоначелници града Панчева доставио предлог решења о образовању комисије за оцену стратегије развоја пољопривреде и агроиндустрије града Панчева који је потписао секретар [REDACTED], начелник [REDACTED] и члан градског већа [REDACTED], на основу ког предлога је одмах (09.јуна 2009.године образована Комисија за оцену

стратегије развоја пољопривреде и агроиндустрије града Панчева која је дана 15.06.2009.године сачинила записник у коме је дала примедбе на предлог пројектног задатка под тачком 7, као и на поједине делове текста, уз закључак да стратегија развоја није усаглашена са уговором због непоштовања рока од седам месеци за који не постоји сагласност наручиоца. Институт за економику пољопривреде Београд је дана 01.07.2009.године доставио коначни рачун број 11, који је прослеђен градоначелници дана 30.јула 2009.године, а који материјал под називом „Информација о раду комисије за оцену стратегије развоја пољопривреде и агроиндустрије града Панчева“ су потписали секретар [REDACTED], начелник градске управе [REDACTED], члан градског већа, у ком пропратном акту од 28.07.2009.године, који је потписао секретар [REDACTED], је наведено да је комисија закључила да вршиоцу услуге треба да се исплати износ од 700.000,00 динара преосталог дела на име извршене услуге, након отклањања недостатака, извршене исправке и допуне стратегије развоја, а на основу чега је градоначелница града Панчева дана 30.07.2009.године донела закључак да се преосталих 50% укупне уговорене вредности умањује на основу члана 7 и 8 уговора и то 10% од уговорене вредности у износу од 200.000,00 динара ради отклањања недостатака и 5% од уговорене вредности на име уговорне казне у износу од 100.000,00 динара. Након пријема предметног закључка, Институт за економику пољопривреде Београд је тражио састанак дописом од 11.08.2009.године, о чему је обавештена градоначелница града Панчева дана 17.08.2009.године, те је секретар Градске управе града Панчева обавестио да ће се писмено заказати састанак када се чланови комисије буду вратили са годишњих одмора односно почетком септембра месеца. На коначни рачун број 11 од 16.12.2009.године [REDACTED] је дао сагласност, имајући у виду да на истом постоји његов потпис, а затим је 26.01.2010.године окривљени као члан градског већа потписао допис упућен градоначелници града Панчева (пored секретара [REDACTED] и заменика начелника [REDACTED]), којим се предлаже да се стратегија исплати у целости јер су испуњени услови, те је градоначелница града Панчева предложено да одобри средства у износу од 1.000.000,00 динара након чега је иста дописом од 08.фебруара 2010.године захтевала да се достављени материјал допуни одређеним подацима, што је и учињено дописом од 10.03.2010.године на који је сагласност дао окривљени као члан градског већа, у коме се образлаже да су отклоњени сви уочени недостаци и извршене исправке и допуне у стратегији развоја, а у циљу одобрења исплате другог дела уговореног износа у пуном износу од 1.000.000,00 динара. Дописом од 16.03.2010.године градоначелница је доставила Градском јавном правобранилаштву Панчево захтев да дају мишљење са предлогом одлуке у вези са Стратегијом развоја пољопривреде и агроиндустрије града Панчева, те је дана 24.03.2010.године градоначелници достављено мишљење да треба да се исплати Институту за економику пољопривреде из Београда као извршиоцу услуге преостали део неисплаћене цене у износу од 1.000.000,00 динара. Након овога дана 29.03.2010.године градоначелница је донела закључак којим је ставила ван снаге свој закључак од 30.07.2009.године, а дана 07.05.2010.године је донела решење којим се

одобравају финансијска средства за исплату остатка дуга Институту за економику пољопривреде Београд у износу од 1.000.000,00 динара.

Имајући у виду наведено, односно комплетну процедуру која је била спроведена, те конкретне радње које је предузимао окривљени, првостепени суд нити у изјави нити у објашњењу пресуде не наводи којим радњама је окривљени оштећивао и оштећувао исплату преосталог новца институту. Наиме намерно су утврђени недостаци у изради Стратегија, на основу чега је градоначелница и донела закључак да се умањи преостали износ новца који је требало да се исплати, а како је и било предвиђено уговором, закон извршених исправки на које је указала комисија, окривљени је о томе обавестио градоначелницу и дао предлог да се преостали део новца исплати у целости, након чега је градоначелница тражила мишљење Градског јавног правобраништва Панчева, те се по добијању мишљења ставила ван снаге свој закључак и донела решење којим се одобравају финансијска средства за исплату остатка дуга Институту за економику пољопривреде Београд. Првостепени суд не образлаже каква би била редовна процедура за давање сагласности, а како би се утврдило које радње окривљеног представљају оштећење.

Такође, основано се жалбом бранилаца окривљеног побија првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и става 2 тачке 2 истог члана ЗКП и у делу који се односи на тачку 3 изрече пресуде, имајући у виду да је исти неразумљива, односно да пресуда у том делу нема разлога о одлучним чињеницама. Наиме, окривљеном је стављено на терет да је у временском периоду од 26.03.2010. године до 25.05.2010. године у својству члана Градског већа града Панчева задуженог за привреду и регионални развој града, користећи свој службени положај посредовао да се изврши службена радња која се не би смела извршити и да се не изврши службена радња која би се морала извршити. Имајући у виду да законско обележје овог кривичног дела предвиђа да окривљени од службеног лица треба да захтева да предузме службене радње које службено лице не би смело чинити, односно да се захтева од службеног лица да се уздржи од вршења своје службене дужности, основано се жалбама бранилаца окривљеног истиче да првостепени суд не даје разлоге о одлучној чињеници, односно да ли су радње које је окривљени тражио да предузму лица ближе означена у тачки 3 изрече пресуде, биле незаконите, односно да ли су исте представљале службене радње које се не би смеле извршити, односно да ли би те радње и иначе наведена службена лица предузела у оквиру редовне процедуре, у складу са својим законским овлашћењима, обавезама и одговорностима, а имајући у виду комплетну документацију која се односи на постављену башту ДОО [REDACTED].

Основао се жалбом браниоца окривљеног, [REDACTED], адвоката [REDACTED] истиче да првостепени суд није дао јасне и аргументоване разлоге зашто је као доказ код утврђивања одлучних чињеница у погледу доказивања кривичне одговорности окривљеног за кривично дело трговина

утицајем из члана 366 став 3 у покушају у смислу члана 30 КЗ-а, користио транскрипте снимљених комуникација окривљеног, иако је до покретања кривичног поступка протекло више од 6 месеци од дана када се ВТ Панчево упознао са материјалом који је прикупљен коришћењем посебних доказних радњи у погледу окривљеног [REDACTED], те је суд био дужан да исте уништи сходно одредбама члана 504з став 3 тада важећег ЗКП-а.

Имајући у виду наведене битне повреде одредаба кривичног поступка, Апелациони суд у Београду је усвајањем жалби браниоца окривљеног, укинуо првостепену пресуду у делу који се односи на тачку 1 и 3 изреке пресуде, али и у делу који се односи на тачку 2 изреке пресуде, имајући у виду да радње извршења кривичних дела која су одговарала под тачком 2 и 3 изреке пресуде, представљају јединствен догађај те се не може без штете одвојити поступак за кривично дело трговина утицајем из члана 366 став 1 КЗ.

У поновном поступку првостепени суд не отклонити битне повреде одредаба кривичног поступка на које је указано овим решењем, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге, у свему прихватљиве за овај суд.

Са изнетих разлога, на основу одредбе члана 457 ЗКП-а, 458 и 459 ЗКП-а Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Катарина Мајачић, с.р.

Председник већа-судија
Синкија Важић, с.р.

